/ Grevillius, Petrus Johannis

Mäss- och sångbok Petrus Johannis Grevillius.

Handskrift // HS / S118

Tillkomstår 16??-17??

Digitaliserad år 2020

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

/ Grevillius, Petrus Johannis

Mäss- och sångbok Petrus Johannis Grevillius.

Handskrift // HS / S118

Tillkomstår 16??-17??
Digitaliserad år 2020

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

otheket.
M.
ter.
S. 118

Dum Spiro spero mea spes est ultima Christus
Emedhan jagh lefwer så hoppas jagh och mitt yttersta hopp är Christus.

Mors tua, mors Christi, Fraus mundi, gloria coeli, et dolor inferni sunt meditanda tibi.

Regula vitæ

Troo hwads Christeligit ähr,
Giör hwads rätt ähr,
Tahl hwads godt ähr,
Lyds hwads sambligit ähr,
Ät hwads sundt ähr,
Drick hwads klart ähr (: excepta aqua :)
Läs hwads nyttigt ähr,
Soff när tijds ähr.

Inköpt till Kongl. Bibl. från J. W. Beckmans sterbhus enl. skrifvelse 28 Novemb. 1873

S. 118:

Johannes [illegible]

HS / S118 - #1

KYRIE DOMINICALE.

Herre förbarma tigs öfwer oß.

Christe förbarma tig öfwer oß.

Herre förbarma tig öfwer oß.

Ähra wari Gudh i högden. Och frijdh på

1676. 1676.

Petrus Grevillius

Jordenne Menniskiomen een gods willja.

Wij lofwe tigh. Wij wälsigne

tigh. Wij tilbidie tigh. Wij prise och äh=

re tigh. Wij tacke tigh för tin

stora ähro. O Herre Gud himmelske

Konungh Gud Fader Alzmechtig.

O Herre then aldrahögstes enfödde Son.

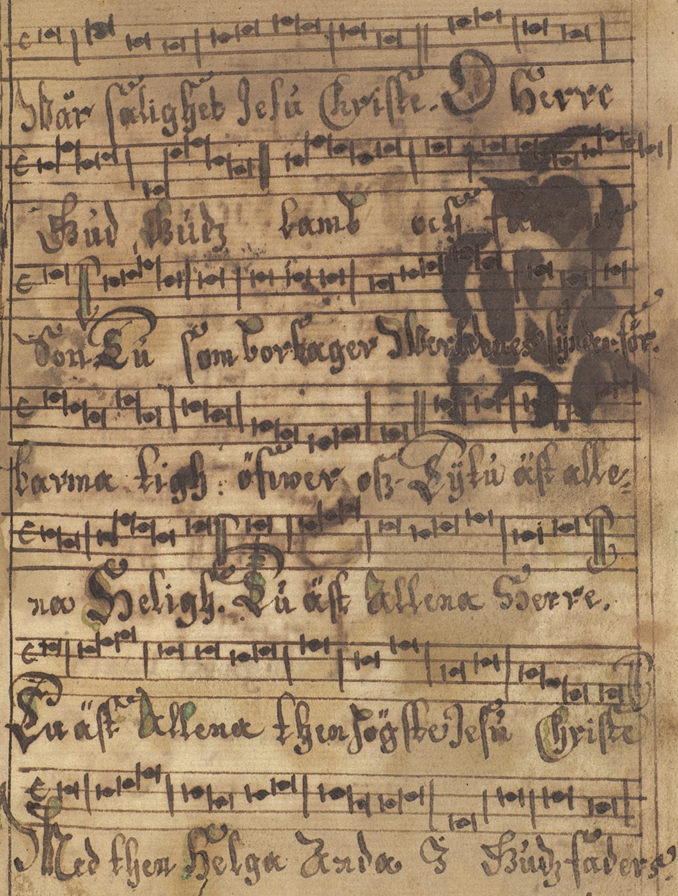
Wår salighet Jesu Christe. O Herre
Gud Gudz lamb och
Son Du som borttager Werldenes synder: för-
barma tigh: öfwer oss. Jesu äst alle-
na Heligh. Du äst Allena Herre.
Du äst Allena then Högste Jesu Christe
Med then Helga Anda i Gudz faders

Härligheet. Askie 5e. Sanctus.

H [illegible] Helig helig helig

Herre Zebaoths Fulle

äro himlarna och Jorden af

fina Härligheet Saligh gör oß

i Högdenne. Wälsign och wari

han som kommer i Herrans Namn. Saligh

gör oß i Högdenne. Herre Gud Lamb

som bortager werldenes synder, förbarma tig

öfwer oß. O Gudz Lamb som bortager

werldenes synder, förbarma tigs

öfwer oß. Gyff oß tin fridh och walsignelse.

Tackom och lofwom Herran.

Gudi wari Tack och loff

Verus ac legitimus Possessor.

Petrus Joannis Grevillius.

A:o 1676 d. 14 Maij 1626.

HS / S118 -

KYRIE NATIV. CHRISTI.

PUER Natus est no-
bis. Et Filius - "
Datus est nobis - "
Cujus imperium
Super Humerum Ejus - " Et vocabitur
nomen Ejus - " - Magni Consilij
Angelus - " Cantate Domino Can-
ticum Novum Quia Mirabilia

lia fecit. Gloria Patri et Filio
Et Spiritui Sancto. Sicut Erat in Prin-
cipio. et Nunc Et Semper et in Secu-
la Seculorum Amen. KYRIE

ÿrie ‥ ‥

förbarma sigh..

öfwer os. Chri-

ste.. „

HS / S118 -

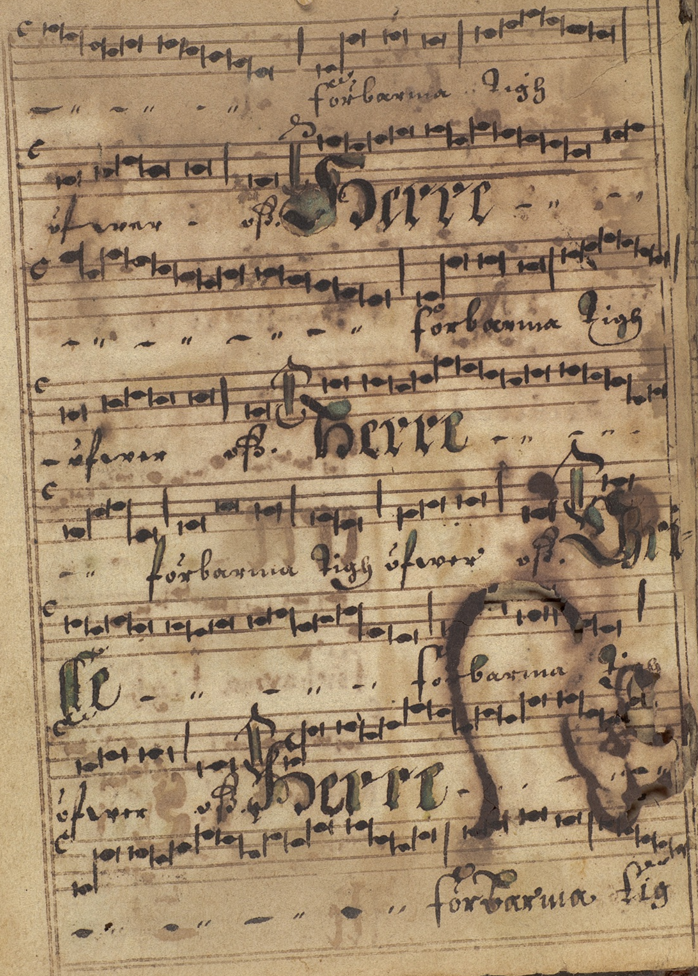
förbarma tigh
öfwer oss. Herre
förbarma tigh
öfwer oss. Herre
förbarma tigh öfwer oss. He
förbarma tigh
öfwer oss. Herre
förbarma tigh

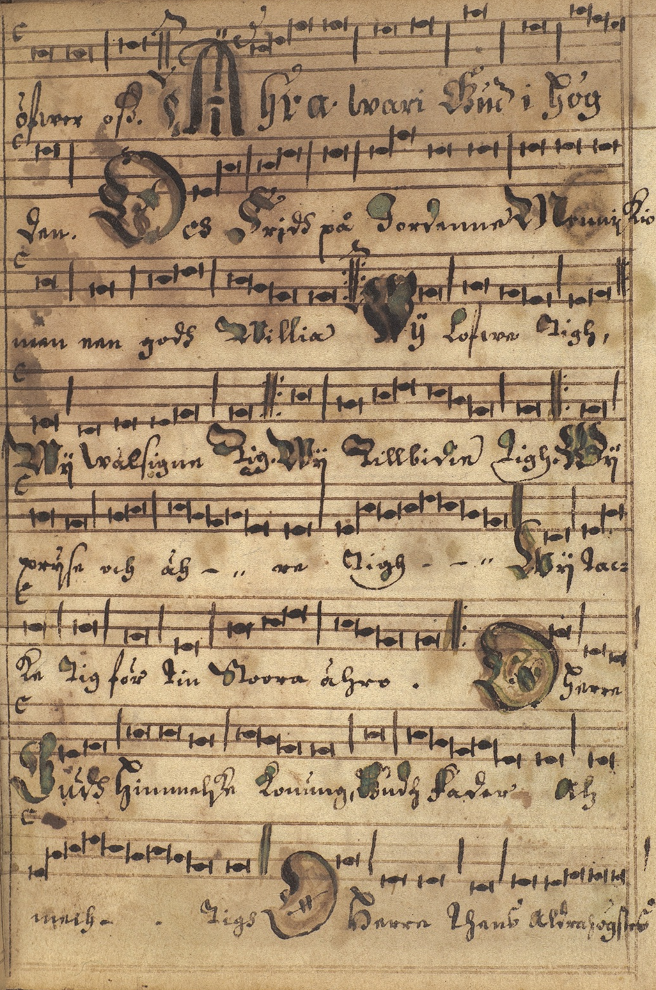
ofwer oss. Ähra wari Gudi i Hög
dan. Och Fridh på Jordenne Menniskio-
nan een godh Willia Wij lofwe tigh,
Wij wälsigne tigh. Wij tillbidie tigh. Wij
prijse och äh-,, re tigh--,, Wij tac-
ke tig för tin stora ähro. O Herre
Gudh Himmelske Konung, Gudh Fader Alz
mech-- tigh O Herre thens Allrahögstes

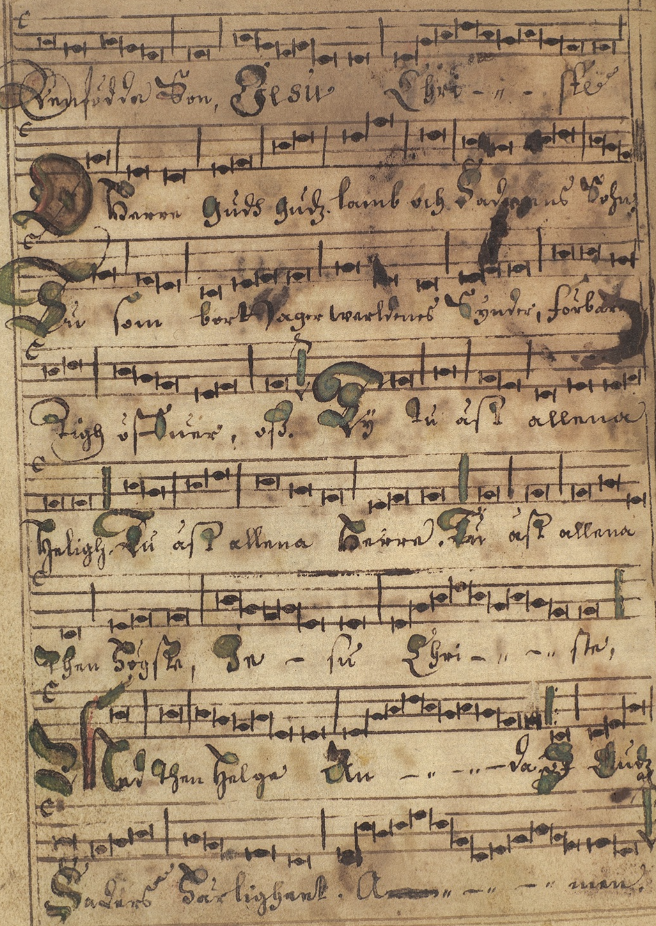
Enfödda Son, Jesu Chri - - ste
O Herre Gudh Gudz lamb och Faders Son,
Du som bort tager werldenes Synder, förbarma
digh öfwer oss. Ty du äst allena
Heligh. Du äst allena Herre. Du äst allena
then Högste, Je - su Chri - - ste,
Med then helga An - - - da i Gudz
Faders Härligheet. A - - - men.

HS / S118 - #11

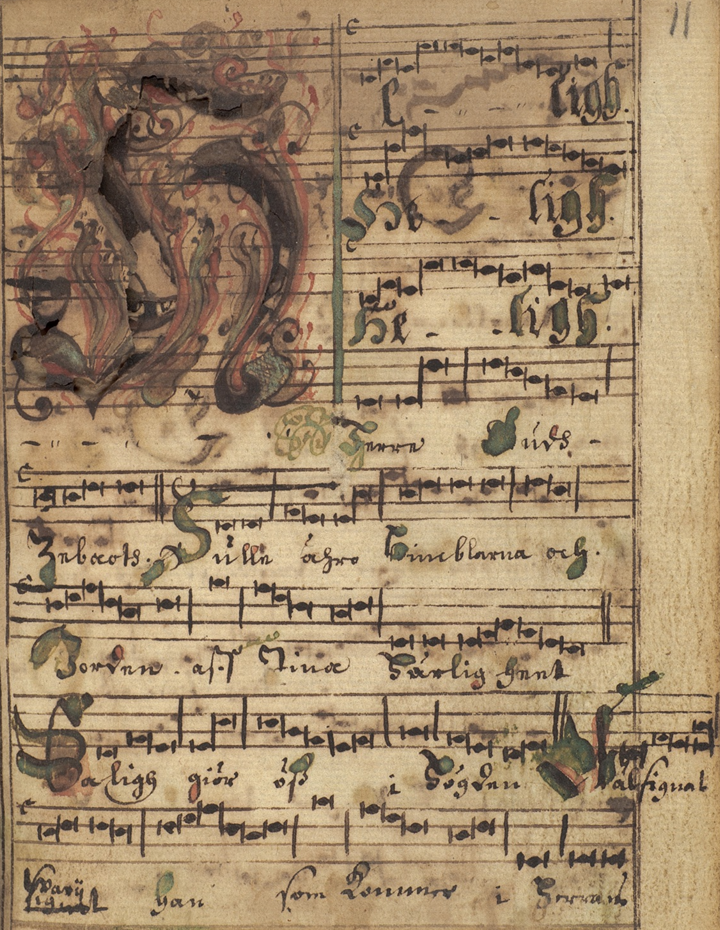

Hei - ligh.
He - ligh.
He - ligh.
Herra Gud Zebaoth.
Fulla ähro Himblarna och Jorden af thina härlighet
Saligh giör oss i högdenn
Välsignat wari han som kommer i Herran

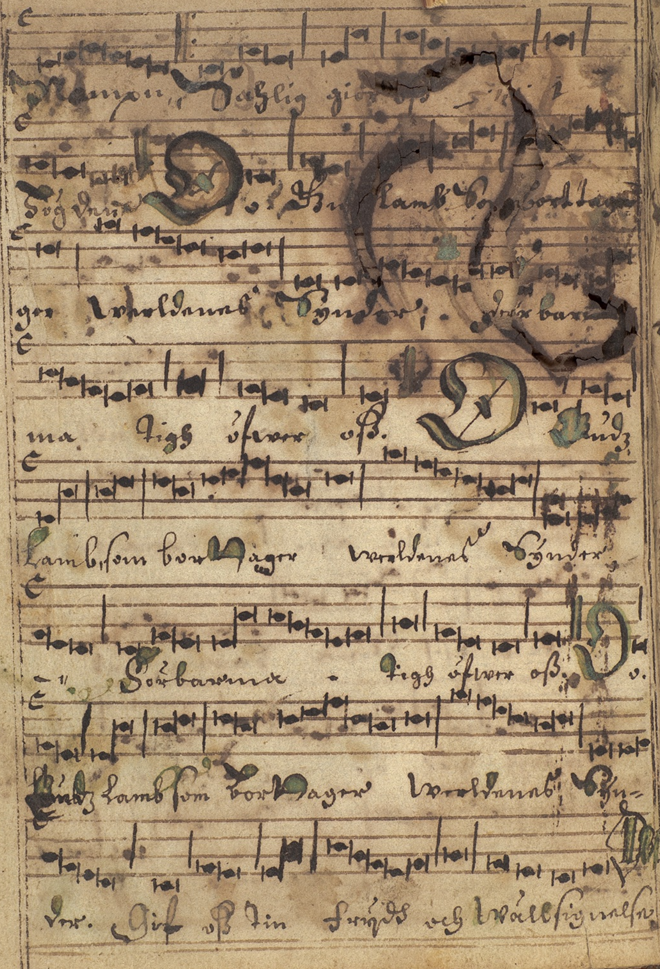
O Gudz lamb som borttager
werldenes synder. Förbar-
ma digh öfwer oß. O Gudz
Lamb, som borttager werldenes synder.
Förbarma digh öfwer oß. O
Gudz lamb som borttager werldenes syn-
der. Gif oß tin frijdh och wällsignelse

HS / S118 - #13

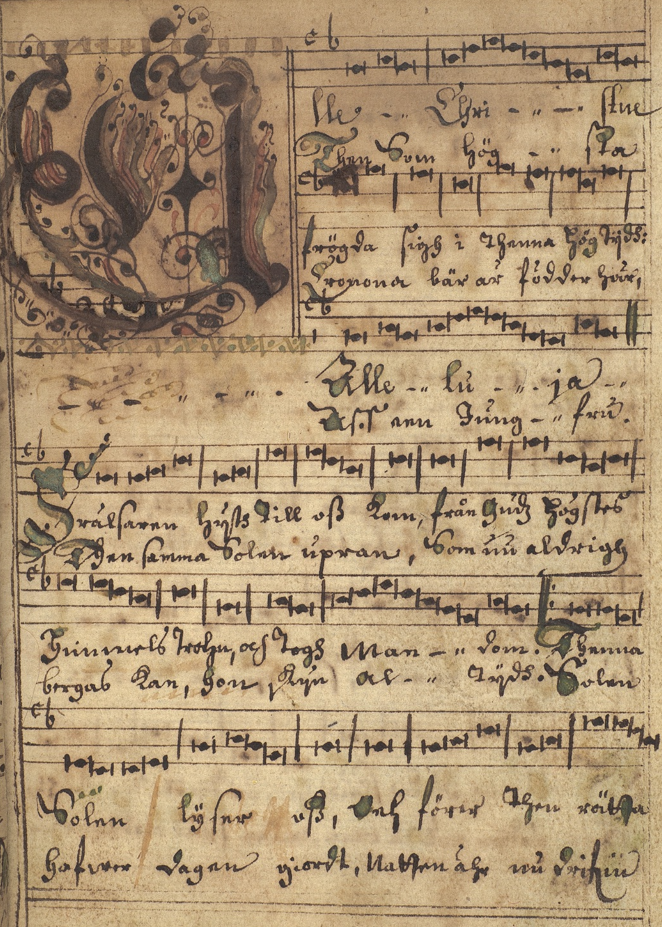
lle - " Chri - " - " stus
Then som hög - " sta
frögda sigh i thenna Högtijds:
Cronona bär af födder här,
Alle - " lu - " - ja - "
Af.1 een Jung - " frw.
Frälsaren hijts till oß kom, från Gudz högsta
Then samma Solen upran, Som nu aldrigh
Himmels trohn, och togh Man - " som. Thenna
begaf han, som skijn af - " tijds. Solen
Solen lyser oß, Och förer then rätta
hafwer dagan gjordt, Natten äh nu dryhin

Lofvad alle Christi Fader — Han
bort i mödsitt mörcker — Han

Stort under skedde här, högsta Gudz Son ma-
ähr både Gud och man, oss allom

son bär, Then wäghe worden. Esaias
på hän, ifrån döden. Såsom sagt war,

hafwer sagt, att Gud hade thet i acht, komma med
äfter thet sadt, Gud hafer sin nåd betadt, hiffens wägh

sin Gudoms macht, och taga Mandom,
för them bannat, som ther på wordde.

S Arma Juda slächt, hwij är thetta tig olächt,
Här är then rätta Man, wåra synd bortagre han,

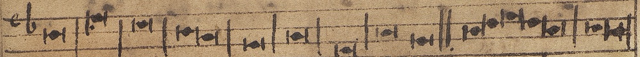

Troo här på så äger tu Gud uthsläckt, såsom kan.
som med Christenna bruug — "

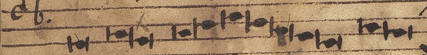

Versus Intercal:

Alle - - lu - " - ja.

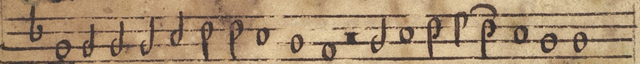

Christus är födder af en Jungfru ren, och lätt sin kiärleek skijna,

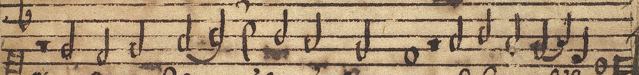

Han kom oss till Gud wänskap igen, med sinom död och pijno. Alle

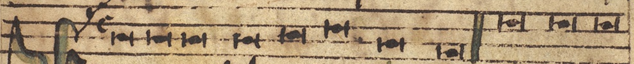

Wärldennes frälsare kom här, Lätt för allt
Uthan Mans hielp är thet nu så skedt, Gud sielf haf-
Jungfrunnes qwed här fruchtsam war, Man Jungfru-
Ett Himmels trone kom här nedh, Een stark Kem-
Ifrån Fadren han utgången war, Han Manden
Lijka stoor som Fadrens är hans macht, döden haf-
Ein krubba, skiönne höö och Strå, Uthi Ewigheet
Ähra och prijs ske Fadrenom, Thesslijkes

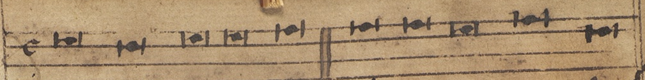

Jungfru Moder ähr, All werlden må thet
Hwar sin röst bekendt, Gudz ordh ähr här nu
Qwinnan blef dock gwar, Gudz Stora krafft läta
Ut och baar oß fridh, Han är nu bådhe
Han till Fadrenn baar, hans wäldz gaf oß
Hwar han underfagt, helwertis krafft gaf
ligneus [illegible] framb[illegible] hält ingen natt hin
Och så Sonnenom, Then helge Anda—

Undra sigh, Then sådana börd föddes sigh.
worden kött, Aff Jungfru kyskeek ähr thet födt,
sigh skyna, Warcklandes i tamplet skyna.
Gudz och Man, Then som oß allom hielpa kan
Hwar all land, Han sitter på Gudz högra hand.
Sigh ther wördh, Ath hennas förstha barnes nidh
Hwar thet skon, Uthan kyskä med twonna [illegible]
Then altså, Att thet är ingen ända på.

Amen!

Wij lofwom Christ een Konung bold, Af Solsens
Then werldan skop alderleb wäghe, Antogs mans
Gudz nåds uthi een Kyskligs Tugds, Kom i then
Gudz sialfwom Hellda wäre lat draf, Uthan
Elisabets Son thet förstå. Es til Ma-
i Krubbo wigs då ladas han, Som Jungfrun
Thå hördas och Stoor Ängla frögd, Gudi Ära
Ähra och prijs Fadrenom, Thes lijkes

Uppgång är hans wåld, Alt ut så widt som
hampen och wart annwäl, All man tön som för
Jungfer Jungfrudz qwedh, Een herlig främel then
Man hon Moder blef, Thå Gabriel till
riam sägar så, Gudz Moder som nu
födde uthan man, Och lyst han miölk han
loset i Himmals högd. Thå sjunge wij thr på
wis så Sonnenom, Then Helge Ande

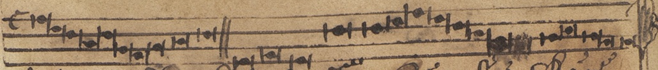

Jorden ähr, Han föddes aff een Jungfru klar.
Sappat lågh, I Mandom måtte frälsas så.
Jungfru baar, Aff hwilcko Hon sielff skapat war,
Dennne gick, Thess hans word hon Gudz Sohn undfick.
Han sille mig, Then af Johannes frögdar sigh.
födder tå, Som allena läthen födo frå.
Thenna dagh, Menniskom frögd och godt behagh.
Then altså. Att that ähr ingen ändhe på.
Amen.

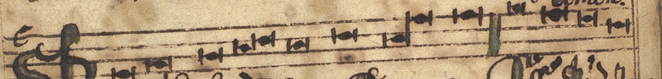

Glädh tig tu helga Christenheet, Aff Gudz stora
Gudh sände sitt budh Gabriel, Och helsade
Thet wäre at Gudh wälgiöra kan, Att een Jungfru
Oss til godo ähr wälda skedt, Att Gudh hafer
O Maria thet ähr tig wist, Moor ähra at
Salve bistu wist O Jungfru klaar, Att tu Gabri-
Gif oss tin nåd O Herre blyd, Att oß blif frälsa

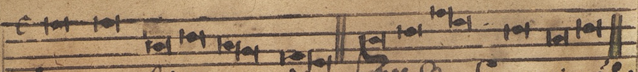

Krafft miskund och godheet, Att then som ewig ähr,
Mariam hall och wäll, Dis lät henne förstå
Födda barn uthan Man, Som han hafr fägiordt,
Ther med sin Nåd betadt, Han lät födas then man,
Nu födde Jesum Christ, I then bord astunen,
els budskap hygighwar, Eu gaff sig Gudi i Thron
sam Hanna högbröds, Att här må hwar för sigh,

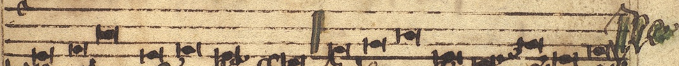

Uthwalde en Jungfru skär. Att henne lätt sig födas här.
Att hon stoor nåd skulle få, Dis Gudz Sons Moder blifwa.
Thetta ähr undat är stort, Ingen hafwer thet förra sport.
Som allom wåt hielpa kan, Een nåd werlden när Gudi fan.
Som födde barn uthan men, Och blef ändå een Jungfru reen.
Wähl gick tig thet fan du bön, Dis hafr fatt när Gudi lön.
Sin thes mildhet loflig, Med Maria Ewinnerligh.

Amen

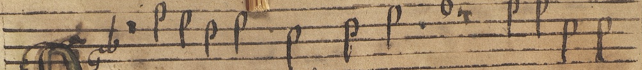

Af himmels högd jag kommen är, glädt bodskap jag

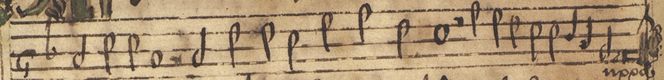

till eder bär. Hwar fröjd i skolen höra få, thet eder bör grant achta uppå

2.

Ett barn ähr födt på thenna dagh, af Her
Gudz Rådh och behagh, uthaf een Jungfrw
skönn och skär, Christus Gudz Son thet
barnet ähr - 3.

Thet högsta tröst thet wara skall, af synd
vid Nöd han hielper all, Thet ähr then rätta.
frällsermann, wäll then som thet på lijtha kan.

4.

Thet förer med sigh saligheet, then Gudz
Sielf hafwer them beredt, som skola uthi
himmels högd, Gudz Rijke få med Ewig frögd.

5.

Så märcken nu thet tekn rätt, i krubbo ned
up på hö slätt, finnen i thetta barnet lagt,
som hela werlden här i macht.

6.

Thÿ lät oss alla wara glade, Och medh the Herdar gå åstad, Att see hwadh Gudh har oss beskärt, Och medh sin enda Sohn förährt.

7.

Tu mitt hierta hwad ligger ther, i krub-bo nydh märk hwadh thet är; Thet är Jesus sann Gudh och Man, Hwars Under ey förtäljas kan.

8.

War wälkomman min Herra kär, nu gäst tu när oss worden är, J fattigdom före wåra skulld, Som Gudh som är oss worden huld.

9.

Jngen therföre fulltacka kan, Att tu Gudh är oss worden Man, Förundrat hafwer tu tigh så, At tu lågh nid på höö och strå.

10.

Wore werlden fast större änn, beprydd med gull och Pärloskrudd, Så wore hon doch myckit klenn, Att wara tigh en sängh allenn.

11.
Som silken och för sammatzdrächt, på hö och
strå ligger tu slätt, That är then konung-
sligh macht tu föör, Tell oss tillgodo tu thet
giör. 12.
Ther medh tu oss thet lära will, All wärlslig macht
och pracht ther till, För tigh ny dagligh giöras kan,
Ther på förtröstar ingen man.
13.
Ach hör migh Herre Jesu Christ, giör tigh een
Sängh uthi mitt bröst, uthi mitt Hierta blif
och boo, så haar jagh tröst och Ewig Roo.
14.
Lätt migh aldrigh förgäta tigh, till thin Nampn
then prys Ewinnerlig, till Nampn medh frögd
jagh lofwa will, ther gif tu migh thin nådh till.
15.
Ähra ske Gudh uthi sin Thron, som oss sändt
haar sin enda Sohn, Thes frögda sigh then Engla
Choor, och lofwa Gudh i högdan boor.

Amen.

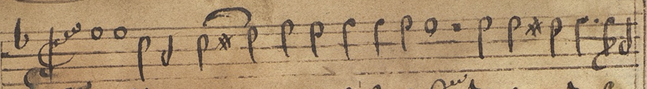

Esaia Prophetanom hände thet så, Att han i Andanom

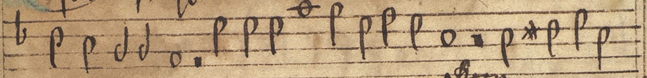

Herran sittia sågh, uppå een Hög tron mycken Kron, hans klädesfåll

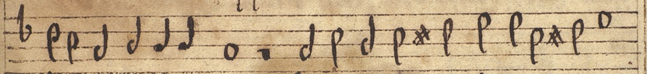

upfylte templet allen, twå Zeraphim stodo vedh thet uppå,

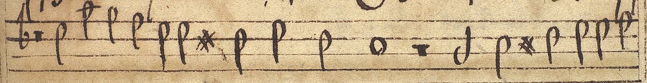

Sex wingar han hwarthera hafwa sågs, med twå betäckte

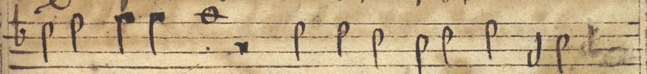

The sin Ansichte renn, Med twå skyltes thera fötter

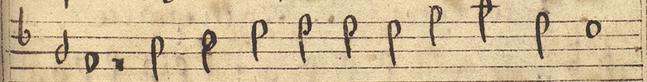

och been, Och medh the twå andra flugo the rätt fritt,

Ropandes till hwarannan med stoort anskrij, Helig är

Repet.

Thu Herran Zebaoth. Hela Jordan hafr han upfyllt med godt. Ach! Thetta wore Kalff bielikar och grund, och husel upfylt med awol och damb.

En Andeligs förberedelses Sång till then H. Nattwarden.

Min högste Skatt O Jesu kiär, Du källa rijk af nådh.
Sij huru iagh beswärat är, Och sitter uthi wådh.
Med synder sargat margalund, Som Damkert mitt rätt uthi

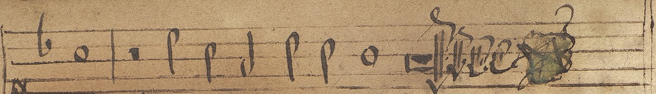

grund, fast gråhlens Undertrådht.

Migh Nådigh och Miskundigh war, förlåth mig synder mina: För them tu nog sampt plichtat haar, på korset medh stoor pijna. Alt thet migh ny tillfoga man, Men godh mig från them skär och rein, Tin hielp låt på migh skijna.

3.

Och när iagh min misgiärningh skodar, medh ångest efftertäncker, Mitt hiärta du man bör-da fåår, som thet fast trycker och kräncker; Ey iagh till ordh ey hade tå, ey någon tröst iagh kunde nåå, men i förderf mig sän-ckar.

4.

Men titt ordh ju förtröstar migh, ey skada skall thet lyfftwerk, thet iagh haar ångrat bitter-ligh, och warra platt tillskifwit: Tin nådh är hwar O Herre godh, Han som medh ett för-krosat modh, i Troon haar tihl tigh skrijdt.

Nu medan iagh ähn syndarn är, Ther öfwer iag fast klagar, och till min Synden leda bär,

HS / S118 -

Som migh mitt samwett gnagar: Jag will
att tu aff Syndarens mann, som David och
Manasse wann, uthi tin Skiöd migh lagra.

6

Ath så jag träder nu tilltigs, och faller för tigs
Under, med böjda knä, så innerligh, aff alt
mitt hierta beder: Förlåt migh Gud så inner-
ligh, Hälst nådan min Synd så styggeligh,
haar giordt tigh emoot migh wreder.

7

För tith Namben skull then börda swår, min
wällfärd månde hindra, och migh utöfwer
hufwudet går, then wärdigas tu lindra: Att
hiertat mitt må wähl förnögt, och framgent
tigh till ähra bögt, i barnsligh lydno
glindra.

8.

Tin Andas tröst uthi min nöd, lått migh
och så förnimma, Och lär migh kenna tin
blodh så rödh, uthi min sidsta timma: För
migh till the utwaldas skaar, then fast
troo i Himmelen klaar, öfwer thenna werl-
dan grymma.

FINIS.

KYRIE: PASCHALE:

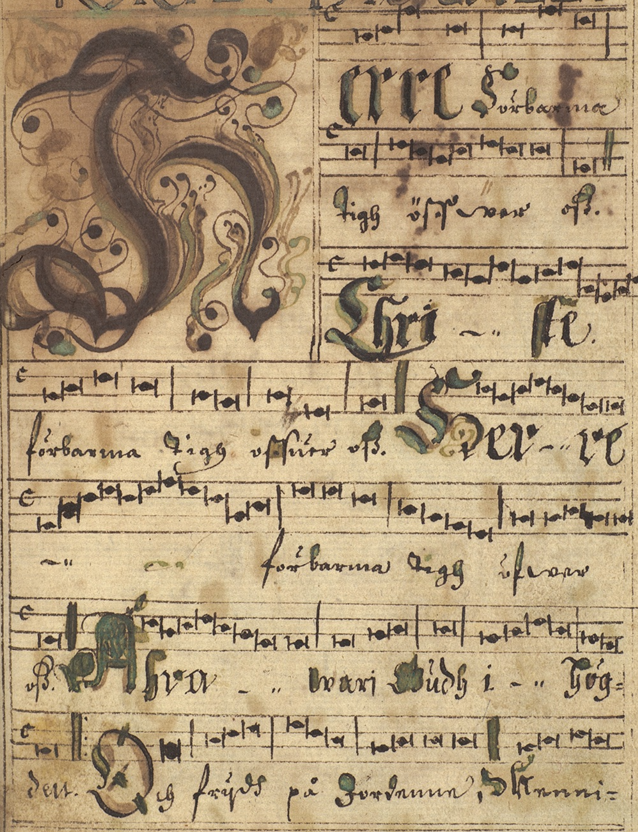

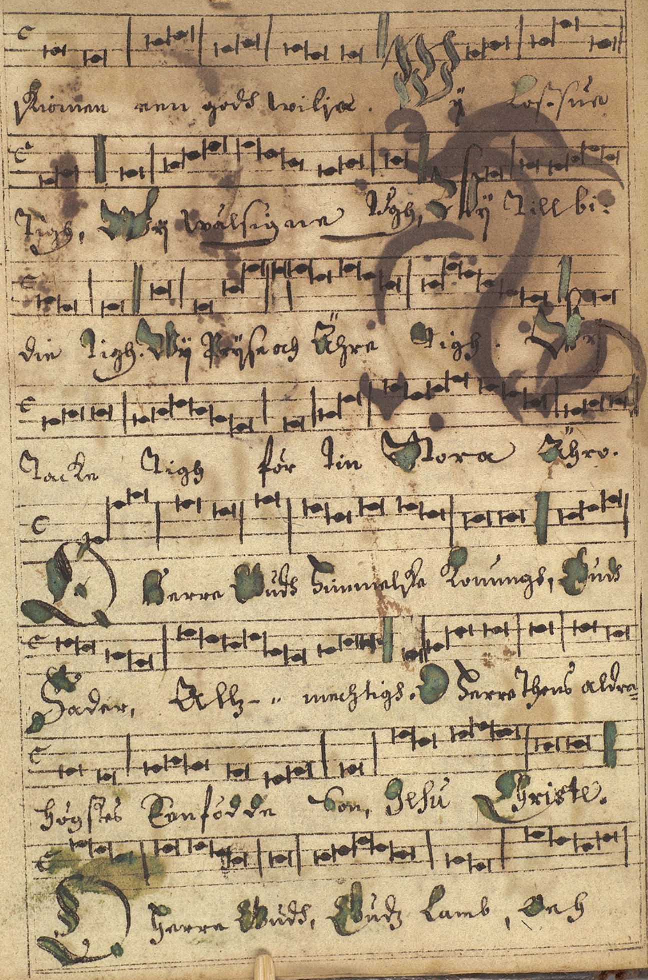
Människom een godh wilja. Wÿ lofwe
Tigh, Wÿ wälsigna Tigh, Wÿ tillbi-
dia Tigh. Wÿ prijse och ähra Tigh. Wÿ
tacka Tigh för tin stora ähro.
O Herre Gudh himmelske Konungh, Gudh
Fader, Allz mechtigh. O Herre then aldra
högste Eenfödde Son, Jesu Christe.
O Herre Gudh, Gudz lamb, Gudz

Fadrenes Sohn. Du som borttager werl-

denes Synder, Förbarma dig öfwer oss.

Ty du äst allena Helig. Du äst

allena Herre. Du äst allena then

Högste. Jesu Christe. Med then hel-

gn Anda. Uthi Gudz Fadres

härligheet ...

Amen.

men.

SANCTUS

Heligh. Heligh

Heligh Herre

Gudh Ze-

-" baoth Fulle äro

Himblarna. och Jorden aff tina

Härlighet. Saligh giör oss i högden=

un, Wällsignat, warij han som kommer

i Herrans Namen, Säligh giör oss i Höj-
denne. O Guds Lamb som bort-
tager werldenes Synder, Förbarma
digh. Öfwer oss. O Guds Lamb som
bort tager werldenes Synder. För-
barma digh öfwer oss. O Guds
Lamb, som bort tager werldenes Syn-
-der. Gif oss tin Frijd och Wälsignelse.

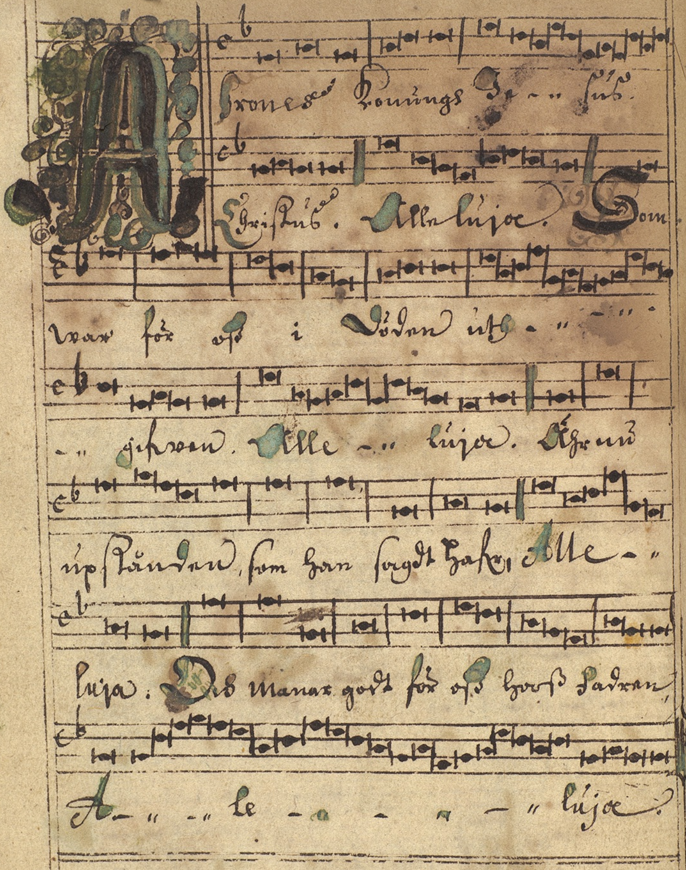
Ahrones Konungs Ju - - bel.
Christus. Alleluja. Som
war för oss i döden utg - - - - -
- - gifwen. Alle - - luja. Ähr nu
upstånden, som han sagdt hafr. Alle - -
luja. Des wara godt för oss hwass sadran,
A - - - - le - - - - - - luja.

HS / S118 - #33

Jesus Christus han är worden
wårt offer för oss alla.
Ett menlöst lamb lade döden,
döden och lijfwet stridde,
Thet giorde han för lyßning
Men lijfwet wardt tå seger
Emellan Gud och oss, till Ewigh tidh. Thet witnar
döden wardt underlagdt, ganom lijfwet. Thet witnar oss
Maria, som sågh Jesum på wägen, Hwarra
bördh sågh hon tå hon kom i grafwena. Huadz Chr.
upstånden aff dödha, och lefwa igen i sina
klär och swep påkladdt, tå fick hon them see, then dödh

HS / S118 -

Kärlighent. Mähra skal man nu troo [illegible] som Maria
war borto. Wist är Christus nu upstånden, af bittra

sägher, är thet som otrogne Judar föregifwa.
Dödsens nöd, och hafwer wunnit segher öfwer döden.

Versus Intercalaris.

Alleluja.

Christus ähr upstånden af then dödha,

Och löste alla werlden af nödha, thes måge wij alle

wara glad, och lofwa wårom Herra i allan stad, Kyrie eleison.

Glädelig wille wij Alleluja siunga, medh kiärlig
både med hiärta och så med tunga, Och prysa
Christi begåfningh. Han hafwer oss förlöst af all wår
för hans nåd och miskund.

HS / S118 - #35

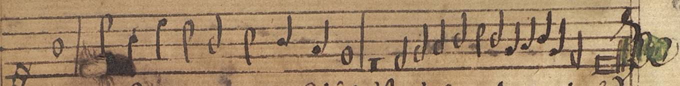

Synd, til saligheet och allskiöns tröst, är han oss allom uprunnen.

2.

Allt thet som lefwer på jorden skal Gud ähra, Kundelig hans Nådes loff att bära; Nåde, liff Ähre och ther till krafft, J Christo hafwer wij Macht: Öfwerwunnit döden och dieffwulens wäld, hafwer han förderfwat för wåra skull, thess tacke wij tig o Herre.

3.

Gud tillsäyer allom sijna Nåde, Som sig på hoo förlåtha; Han gifwer them tröst emoot Synder och wåda, och är them bijståndigs i alla måtto. Mot all Satans och arga list, Såsom hans ord oss lärer wist, tin fridh öfwer oss o Herre.

4.

Gudz Fader wari loff och ähra, Så och hans Sohn wårom Herra; Och ther till med then helga And, Som oss alltijd giör bijstånd. Ifrån Ewigheet och till Ewigheet, hafwer warit och blifwa skall, Alltijdz förutan än=da. Amen.

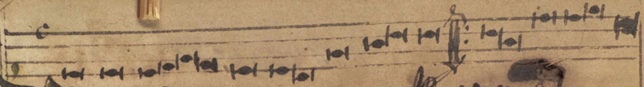

Nu ähr kommen wårthe Påskafrögd, Wij lofwom Christ
Hans helga Mandom opstat ähr, På korßet som
Frij ähren wij wårt Syndaband, Och så thengu
Wårt Påskalamb är Jesus Christ, Mandöst uthan
I Sanning rätt offer thet hanta må, Som hafwa til
Wij bidia tigh o Herre Gudh, Som ifrån the
Tigh wari prijs o Herre Gudh, Som upfödi

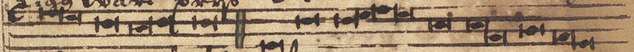

i Himmels högd, Af reena hiärta siungom
Oß bada Niär. Hans blod ith thyuthan rena-
na Engels hand, Ändat haferer than wäldom
all fläck och brist, Ther skola och opstat
kan nedersla, Förlossa fångar sigh till
döda upstogh. Slå nidh: oß all dödsens
från dödzanbråll. Med fadrenthen helga Anda och

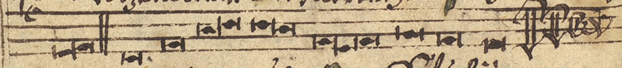

Wij, gånga thet röda haaf förbij.
word, Wij lefwa nu wardh Himmelsbrödh.
brå, Nu ähr thet nya frija åhr.
bröd. Atin wärda som harran bödh.
Prijß, Oß öpna för them Paradijs.
Lagh. Gif lijf med tigh på domedag.
bå. Att thet ähr ingen ända på.

SYMBOLUM NICÆNUM

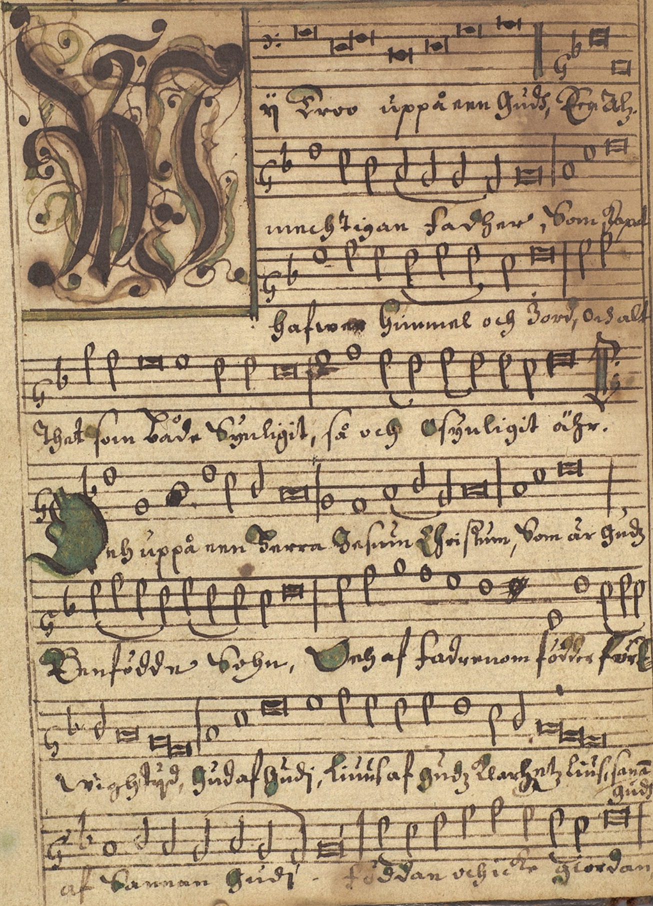

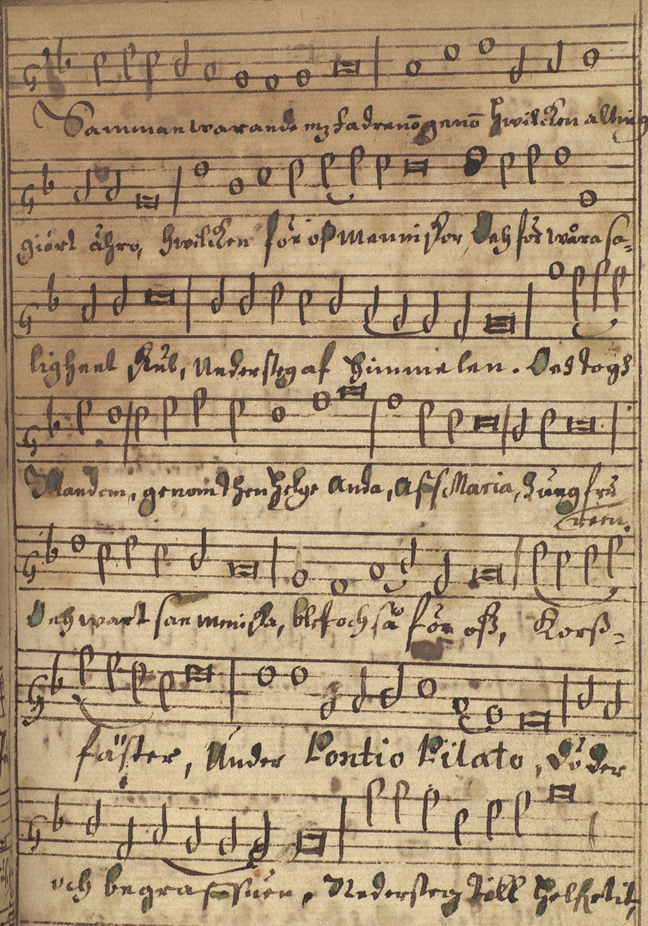
Sammanwarande mz Fadrenō genō hwilken alting
giord ähro, hwilken för oß Menniskior, Och för wåra sa=
lighet skul, Nederstegh af Himmelen. Och togh
Mandom, genom then helge Anda, Aff Maria, Jungfru eenn.
Och wardt Menniskia, blef och så för oß, Korß=
fäster, Under Pontio Pilato, pijnter
och begrafwen, Nederstegh till Helwetit,

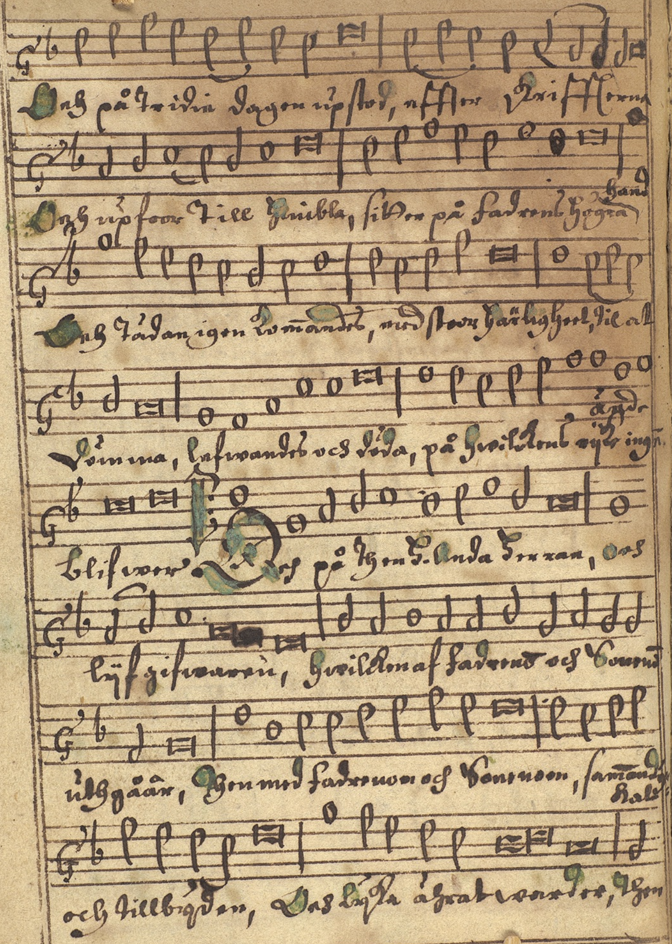
Och på tridie dagen upstod, effter Skriffterna
Och upfoor till himbla, sitter på fadrens högra hand
Och sädan igen kommandes, med stoor härligheet, till att
döma, lefwandes och döda, på hwilkens rijke ingen ände
bliffwer. Och på then Helga anda Herran, och
lijffgifwaren, hwilken af fadrens och Sonens
uthgäär, then med fadrenom och Sonenom, sammandes hales
och tillbidden, Och lijka ährat warder, then

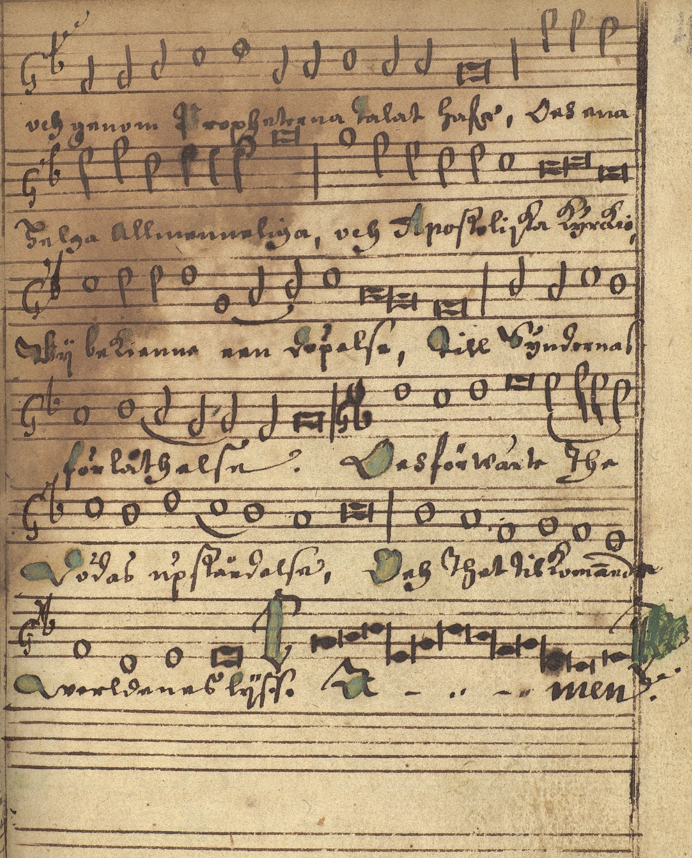
och genom Prophetarna talat hafwer, Och ena
helga Allmenneliga, och Apostoliska kyrkio,
Wij bekienna een döpelse, till Syndernas
förlåtelse. Och förwänte ther
dödas upståndelse, Och itt tilkommande
werldennes lijff. A - - - - men.

HS / S118 -

KYRIE PENTECOSTES.

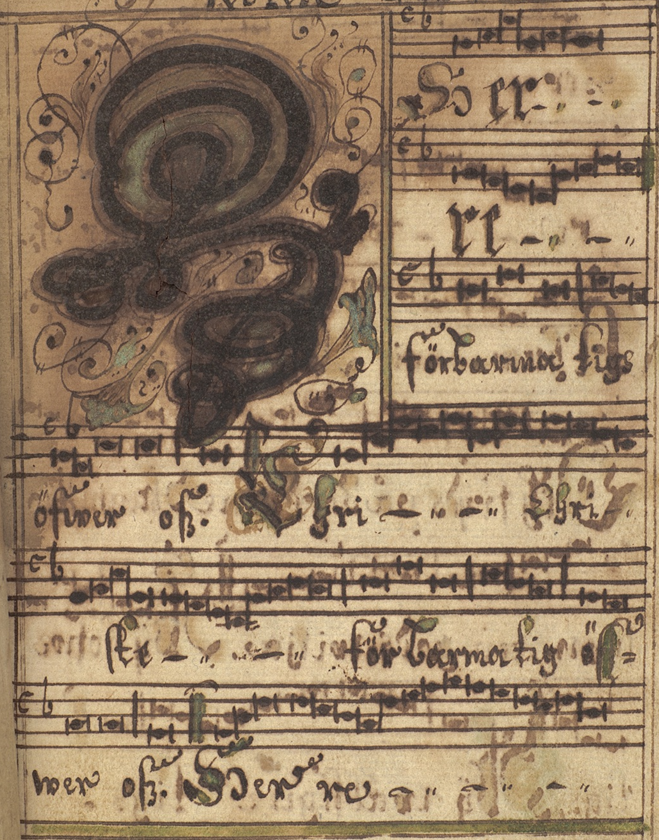

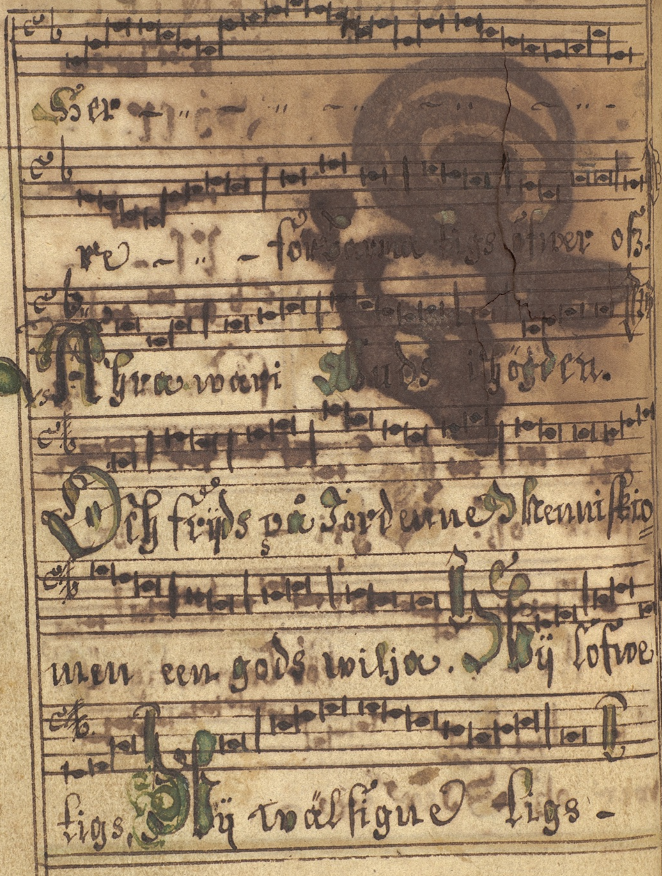
Her - - - - - - -
re - - - förbarma tigs öfwer oß.
Ähra wari Gudi i höjden.
Och frijds på Jordenne, och menniskio
men een gods wilja. Wij lofwe
tigs, Wij wälsigne tigs -

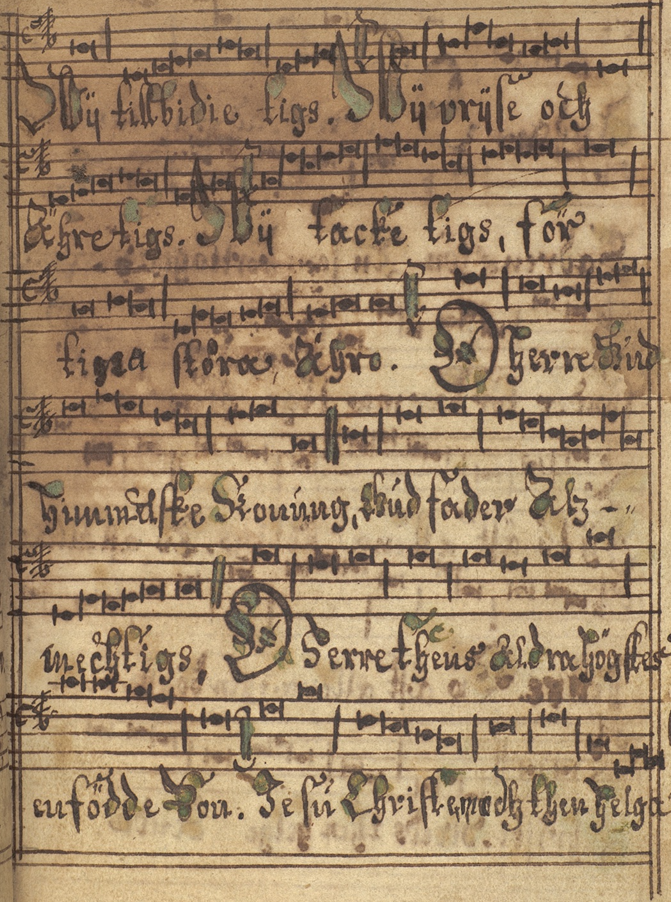
Wy tillbidie tigs. Wy pryse och
ähre tigs. Wy tacke tigs, för
tigra störa Ähro. O Herre Gud
himmelske Konung, Gud fader Alz-
mechtigs, O Herre theus Aldrahögstes
enfödde Son. Jesu Christe medh then helga

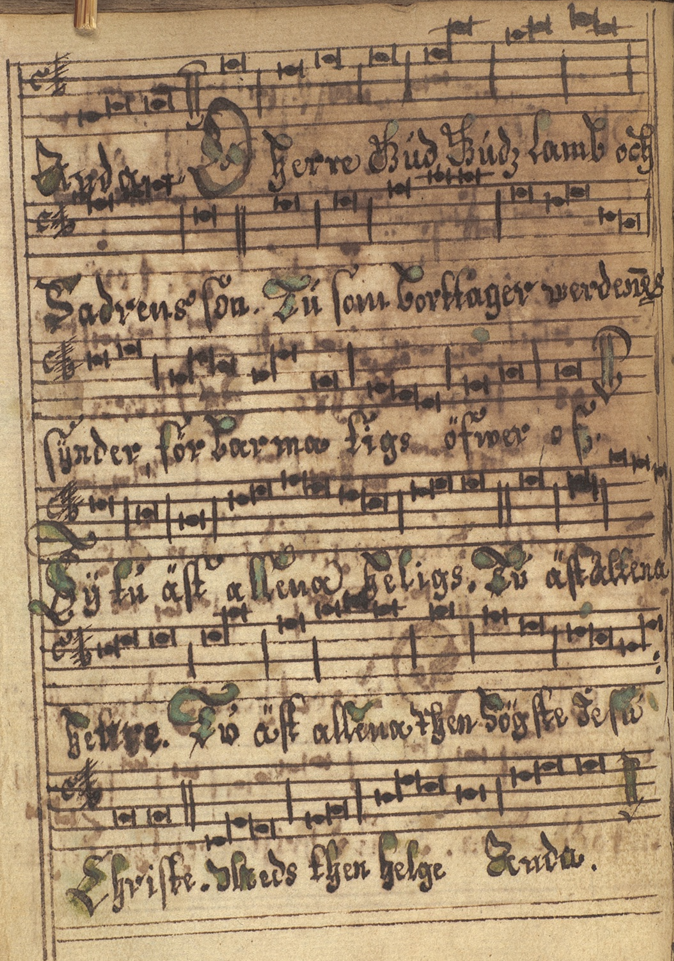
O Herre Gud, Gudz lamb och
Fadrens son. Tu som borttager werdenes
synder, förbarma tigs öfwer oss.
Ty tu äst allena heligs. Tu äst allena
Herre. Tu äst allena then högste Jesu
Christe. Medh then helge Anda.

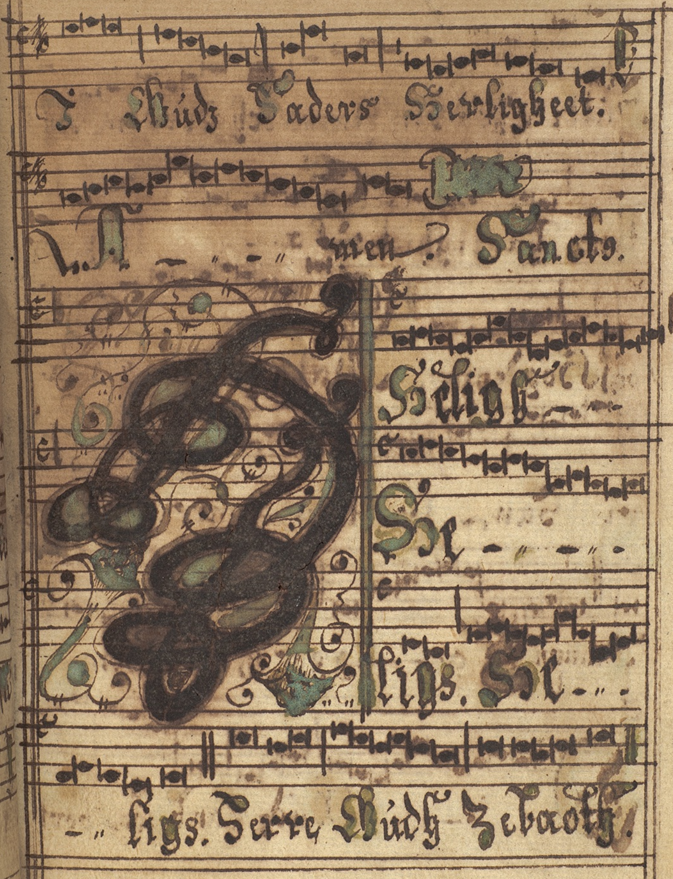
I Gudz Faders Herligheet.
A - - " - " men. Sanctus.
Helig - -
Sr - " - " -
ligs. Hr - " -
- " ligs. Herre Gudh Zebaoth.

HS / S118 -

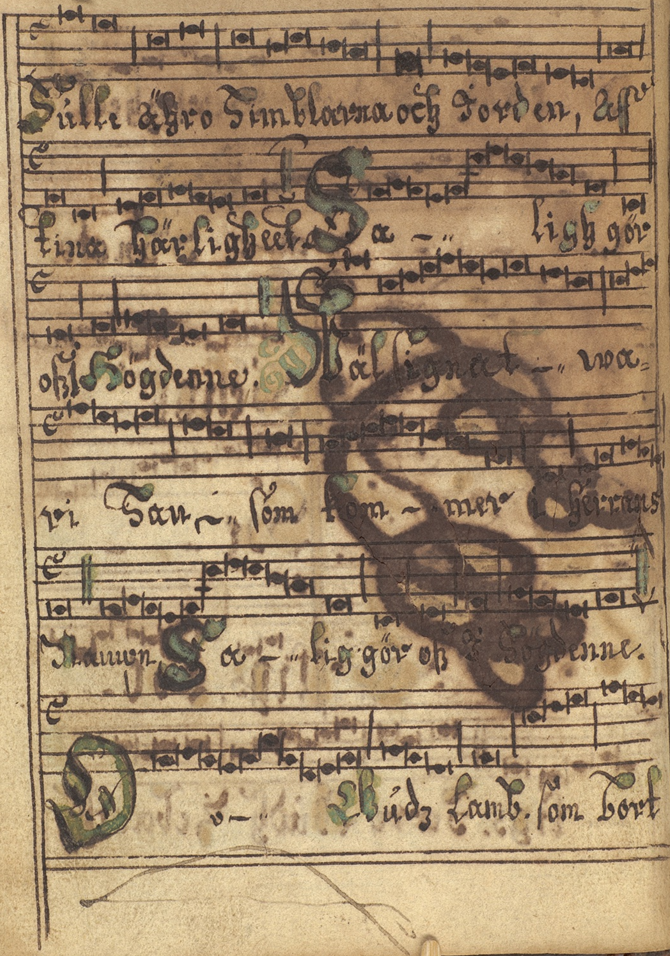
Fulle äro Himblarna och Jorden, af
tina härligheet. Sa - ligh gör
oß i Högdenne. Wälsignat - wa-
ri Han - som kom - mer i Herrans
Namn Sa - lig gör oß i Högdenne.
D u - Gudz Lamb. som bort

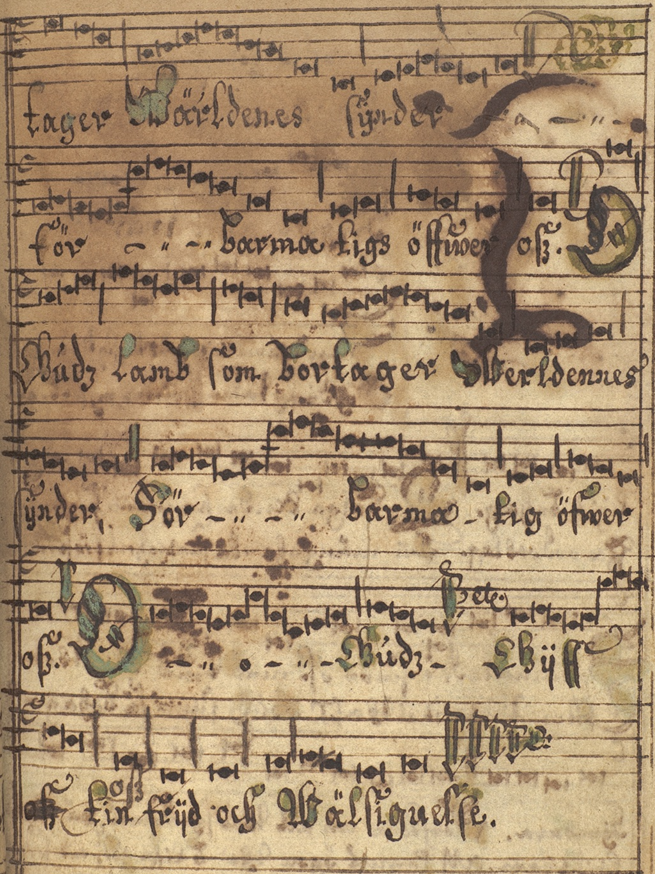
tager Wärldenes synder ~.. ~..
för ~.. ~.. barma kigs öffwer oss. D
Gudz lamb som bortager Werldennes
synder, För ~.. ~.. barma- kig öfwer
oss. O ~.. . ~.. -Gudz- Skyll
Beto
oss tin fryd och Wälsignelse.
Ame

Then Helge Andes Nåds
Regere alles wår råds.
Som wärldens wärt Ola, sig til beskydd
Och [illegible] tädan synderna, ny sit [illegible]
ligil behag. O Helge Ande själens helg hwalare,
Hoe wi derslag. Tu månghahanda samwetzens förswarare,
Barmhertig hwar oss mund Lina ängslig Klie [illegible]
Mer Tu warst i thet ... Gudz sinne så behagr
djurbara. Förlåna wi allt thet syndamod, när [illegible]
ligil wara. Att hanus ögon tha Elika god, och fr

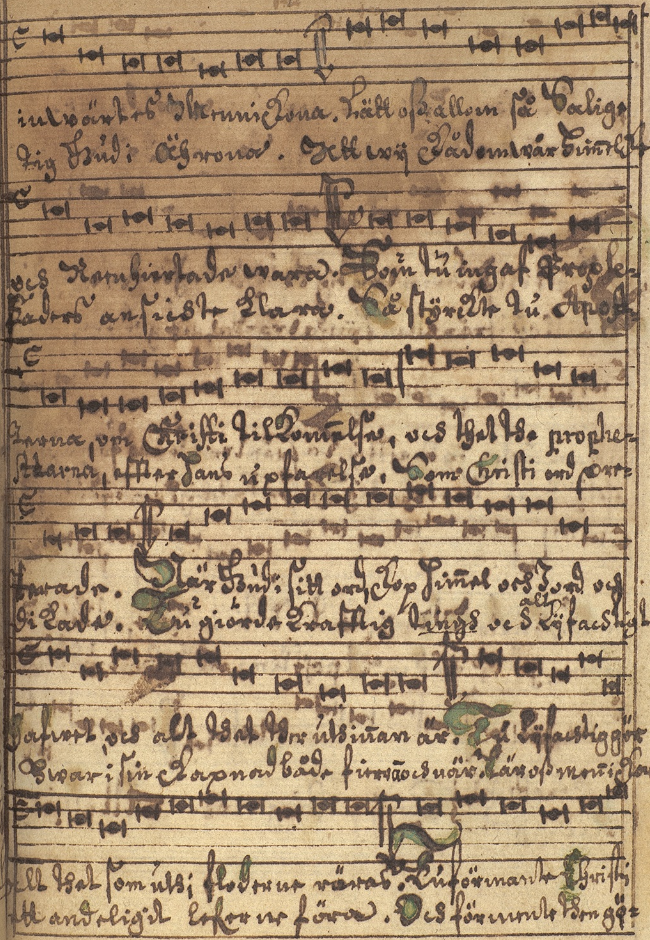
inlwärtes Menniskiona. Lätt oss allom så salig-
tig Gudh i Ährona. Att wij Fädren wår himmelsk
och Kyrkiohierdar wara. Som tu ingaf Prophe-
fädres andelighe klara. Så styrckte tu Apost-
larna, om Christi tilkommelse, och the helge prophe-
terna, effter hans upståndelse. Som Christi ord förte-
warade. När Gudh sitt ord skop Himmel och Jord och
Di Kadh. Tu giorde kraftig lungs alt och skäfacktigt,
skapat och alt thet ther ut inan är. Tu skafastig gör
hwar i sin skapnadh både himmel och när. Lär oss menniskior,
alt thet som uti skrifterne wärwas. Tu förmante Christi
ett andeligit leffwerne föra. Och förnimmele then gö-

HS / S118 -

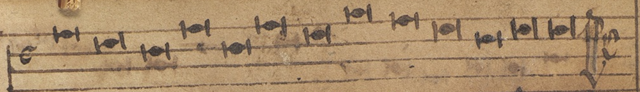

församling, saliga Lofevandes i werldenne.
wa wördning, dögliga afgudom på Jordenne-

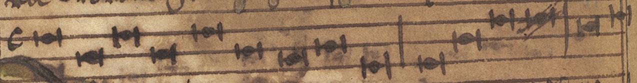

Dy tillbidiern wij hig Gudz Ande, för war Barmhertighet
till oss ifrån allan synda wanda, gif god lön, wisar

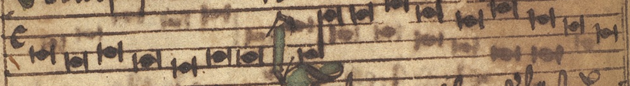

utan är sin tyg krafftig. Du från werldenes första begyn
oss syndare barmhertig. Du som Saslig kom wid uthaf him

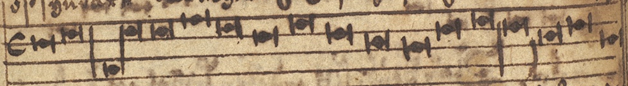

nelse, lärde Menniskiorna D. till Comolse, af Gudz Sa-
melen, gif oss Råd och Apostlerna på Jordenne, medh Chr-

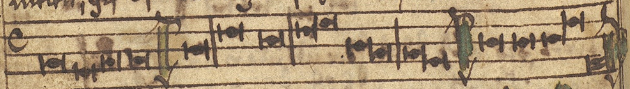

dom krafftighet. Ther uppå siunger wij. Alleluja.
Karlig het.

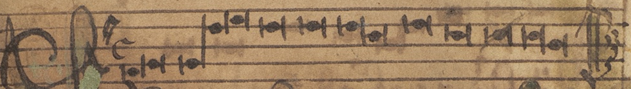

Wij begå nüthen hügnelig tijds.
Han Sonn som ald på himmel ves an.
Then talade unds tungor såå.
Petrüs bewiste thet unds krafft.
Den Pingesdags gaff lagen nijds
Tu som lärde Prophetarna.
Förbarma tigs öfwer oss nu.
Tigs wari Loff ütan ände.

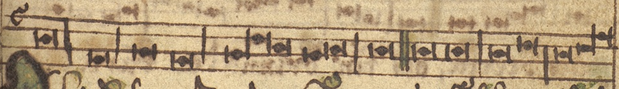

O Tu helge Ande Kom, upfyll tina Christn:

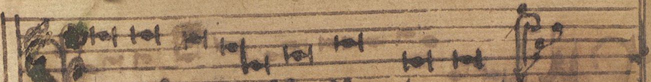

Gud fader gaf aff Högden neds.
Dess förtogs thet them giorda mann.
Alt släkta undrade ther på.
Joel Propheten hadde sagdt.
Som giorde wårt samwett ofrijds.
Dess uplyste Apostlarne.
Oss sändt aff nådsens gåfwor sin.
Gudz som oss then nådhen sände.

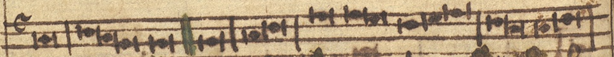

ena Hierta, oss sin brinnande Kärlek

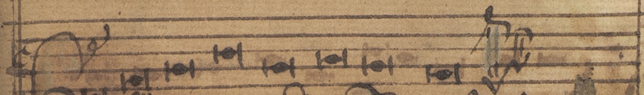

Hugswalaren then Helge Ands.
Thå Apostlar the rättsinnade.
Dis hölls them för druckne män.
Den Gudz Andes tillkennelse.
Nu som Gudz Ande samma dag.
Förlåt oss all wår synds skull och brist.
Tin Ande uthi Jesu Nampn.
J dags uthöfwer Församlingh.

upptänd uthi them, Sū som församblar folk

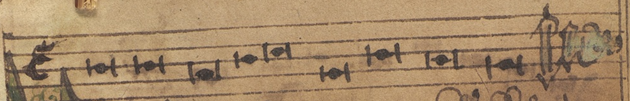

Uthi Apostarnas förstånds.
Lyuds och kärlek brinnande,
Som inthet hade smakat än.
Skols Jüdarnas gammalsäghelse.
Att han fulborda will gudz Lags.
Heligt fröjds och afstigh Satans list.
Som lärer oss wårt siäla gagn.
Din Anda wnds aff himmelrijke.

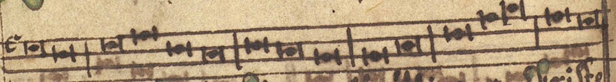

uthaf alle handa tungomål. uthi ena Christe-

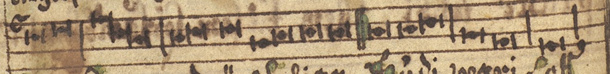

liga troo, endrächteliga. Gudi wari Loff

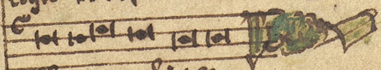

Ewinnerliga.

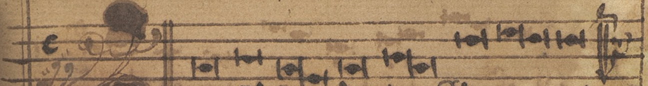

Kom helge Ande Herre godh.
För ann sann tröst du kändter är.
Eitt liuss tändt; i wårt mörcka sin.
Ij din gåfwo äst du Mangfald.
Wår fiende ifrån oss dryfft.
Lhiuds fader du oss känna lär.
Lhiuds Fader och hanss eenda sohn.

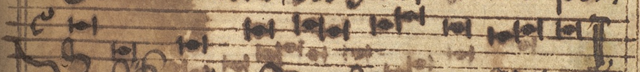

Tröst wår Hierta och gifft oss modh.
Häll åter den Man som du öst när.
Lyst kärlekz lyys i hiertat in.
Gudz högra handz finger utwalds.
Och du medh frögden när oss blyfft.
Och Sonen som frälsaren äär.
Hwar prijsat i himmelz thronn.

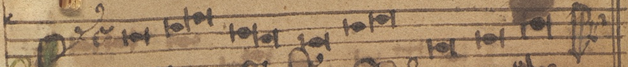

Lätt oß och få tin Helga rådh.
Ehn Hårda Hiärta giör tu warm.
Hwads oß feelar och brista med.
Tu lärar Christi lärjungar.
Ledsaga oß i alla Stunde.
Lätt oß och lära thet dyra näst.
Than Helge Ande [illegible] och så.

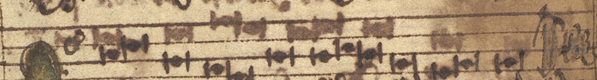

Och war med oß i råds och dåds.
Och gif[illegible] oß then rätt [illegible].
Lätt oß [illegible] sina råder få.
Trijsta [illegible] med [illegible] tunger.
Att wij må undflÿ Diefwulens fånds.
Att tu aff [illegible] utgångan äst.
Han ledsar oß sina råder få.

Amen.

HS / S118 - #59

Tigs ware loff och prijs o Christ,
Englarna och Öfwer Englar
Tillfölie o Herrar loffa sigh.

Benedict ähr then dag
Throner och Wäldigheter
Luin bjuds uth Himmel

förwist, Blij loffwe sigh nu och till ewig tijd
Här Sap, Tig loffwa Cherubim och Seraphim.
fröjder sigh. För then nåde och Barmhertigheet.
Heligs. heligh i Högdenne.

Jon Salighen Kunnes Råd, Konger allesß

HS / S118 -

wår Rådh. Som wärckar wårt Hierta sighie besynnerli-
Och [illegible] tadan Synderna [illegible]
git behagh. O Helge Anda sielwer [illegible], [illegible]
[illegible] oss laghe [illegible] månghanda [illegible] [illegible]
oss med Sinn Andeligen [illegible] Then [illegible]
[illegible] Ju wast uthaf [illegible] Sinner så behageligh wara,
Ransa och bort all [illegible], på then inwärtes men-
[illegible] i [illegible] [illegible], [illegible] prysa uthi
[illegible]. [illegible] oss allom, [illegible] dagligen [illegible]
[illegible]. [illegible] wij [illegible], wår Himmelske Fader [illegible]
[illegible] warda. [illegible] ingaf Propheterna, som
[illegible] klara. [illegible] Apostlarna, [illegible]

HS / S118 - #61

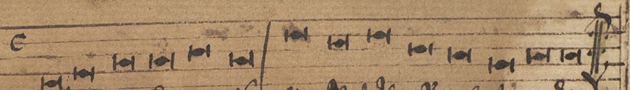

Christi: Tillkommelse, Vthi that the Propheterade.
Ter hans upfarelse, Then Christi ord predikade.

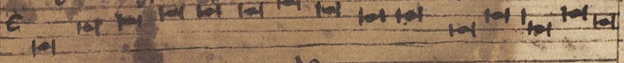

Mäst Chri: hitt ord skop himmel och Jord, och hafft och all
Thiorde Du kraftlig, och allt lyfsachtigt, hwar i sin skapnat

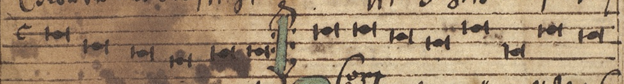

Thet ther utbuitan är. Du lyfsachtig giör, All thet som
både fierran och när. Som lagh oss Menniskior ittan-

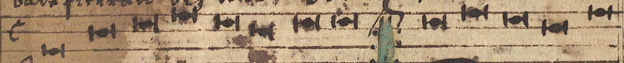

Som uthi flodeerna wörgh. Du förmante Chri-
steligit lefwernet föra. Och fördömde them

Sti församling, heliga lefwa uthi werldenne.
giöra wording, högliga [illegible] på Jordenne.

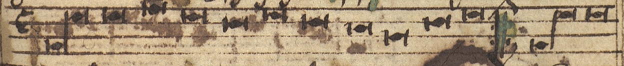

Du från werldennes första begynnelse, haude
Du i dagh och dyliga nodwarelse. Gif A=

Menniskiom tin helga tillkommelse. genom tins fader[illegible]
postelamun tin S. wälsignelse. Och mångfaldiga

Nåda. [illegible] hwilcom tröstligh Sinne Anda hos wår
gåfwor. Hiälp oss från allan Syndatwånga ahf lijff

tom, thy föruthan är han ey krafftigh här uppå
undligh och wår oss Syndarom barmhertigh.

Sungom wij, Allelwja.

O Gudh wij lofwe tigh.

O Herre wij tacke tigh

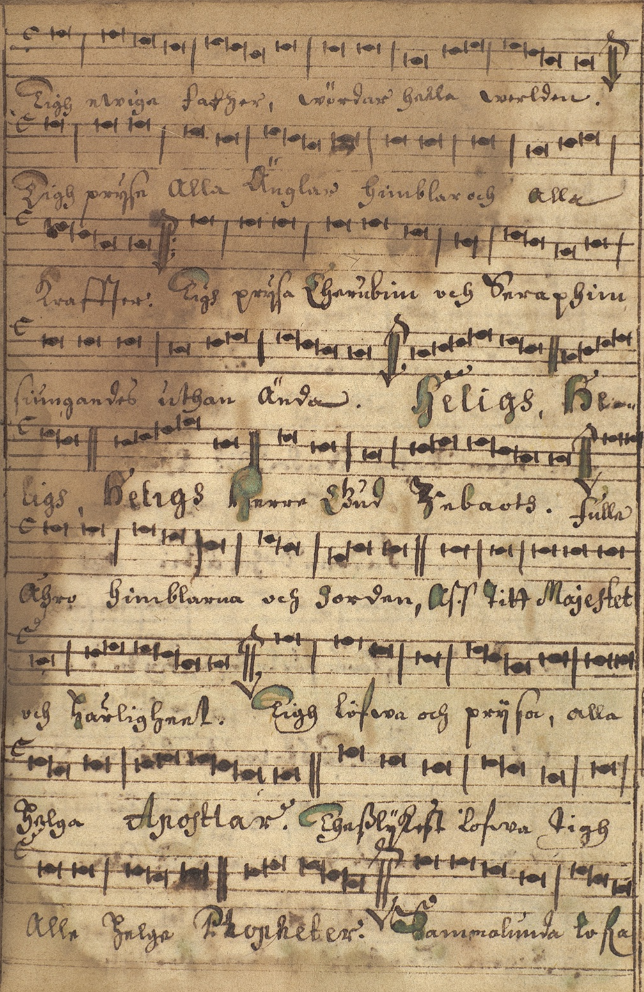
Tigh ewiga Father, wördar hela werlden.
Tigh prisa alla Änglar Himblar och alla
krafftter: Tigh prisa Cherubim och Seraphim
siungandes uthan ända. Heligs, He-
ligs, Heligs Herre Gud Zebaoth. Fulla
ähro Himblarna och Jorden, aff tijtt Majestet
och härlighet. Tigh löfwa och prijsa, alla
helga Apostlar. Thesslijkest lofwa tigh
alla helga Propheter. Sammalunda lofa

HS / S118 -

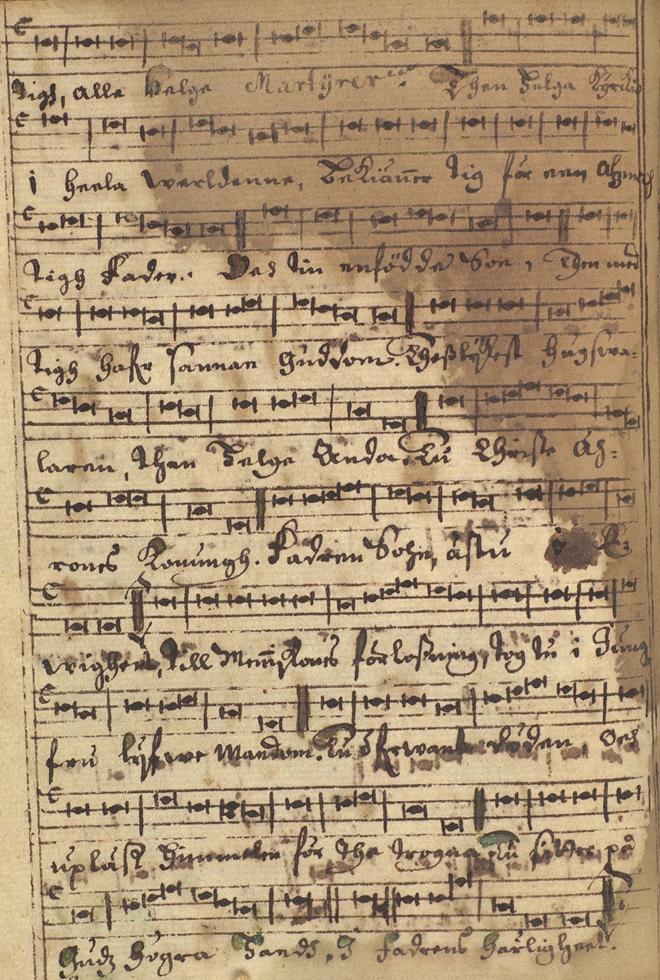
tigh, alla helga Martyrer. Then helga Christeli
i heela werldenne, bekänner tig för een alzmech
tigh Fader. Tin sanna enfödda Son, Then med
tigh hafwer sannan gudhdom. Theszlikest Hugswa:
laran, Then helga Anda. Tu Christe äh:
rones Konungh. Fadrens Sohn äst tu
ewigheet, till menniskones förlossning, togh tu i Jung
frun kyskes Mandom. Tu öfwerwan dödan, och
uplåst himmelen för the trogna. Tu sitter på
Gudz högra handh. I Fadrens härligheet.

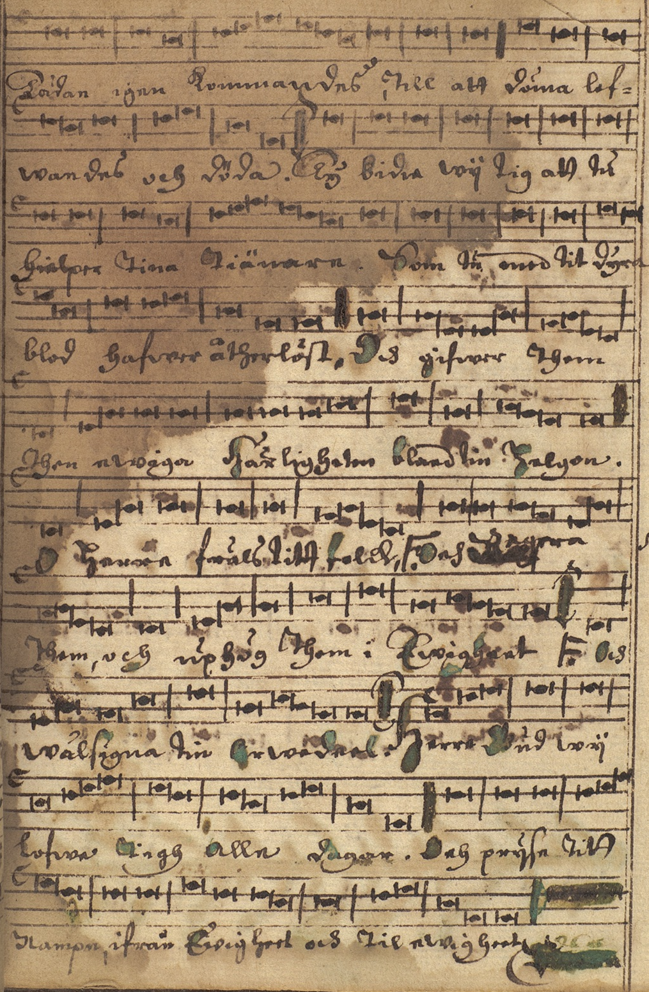
Sådan igen kommandes Till att döma lef-
wandes och döda. Ty bidie wij tig att tu
hjälper tina tjänara. Som tu med tit dyra
blod hafwer återlöst. Ths giffwer them
Then ewiga härligheten bland tin helgon.
O Herren frälß titt folck, F. Och Rägera
them, och uphög them i Ewigheet F. Och
wälsigna tin Arwedeel: Herre Gud wij
lofwe tigh alla dagar. Och prisa titt
Nampn ifrån Ewigheet och Til ewigheet.

Re.

Bewara oss Herre i thenna dagh, att
wij icke giöra emoth thin willia. Förbar=
ma tigh öfwer oss o Herre, Was war
oss barmhertigh. Ware thin barmhertigheet
öfwer oss. Såsom wij på tigh
hoppas. På tigh hoppas wij o Herre,
Låt oss icke komma på skam till E=
wig - - heet. Amen.

Cantus Funebralis

Jagh weet at min för-
Loßarn lefwer, Och han
skal på Sidstone — up-
wäckia migh aff Jor-
denn, Och jagh skall
sedhan medh thesse — min Hudh om-
klädd warda, Och skall i mitt kött se
min Gudh, honom skall iagh migh see, och mina
ögon skola skoda honom, och in-
gen an — nan. Dag å stund —

dar alltijd hädan, [illegible] sägna
mende Christo. Ära wari Fa-
drenom och Sohnenom. Och then
Helga Anda.

J. Stofft och sand och
Swarta Mull, Um
Ledamoten ähr införd och
Slagen omkull
Mitt Sinn ähr platt förswunnit, Aff Jord
Das Stofft jag skapat war, jag thet så hÿlget

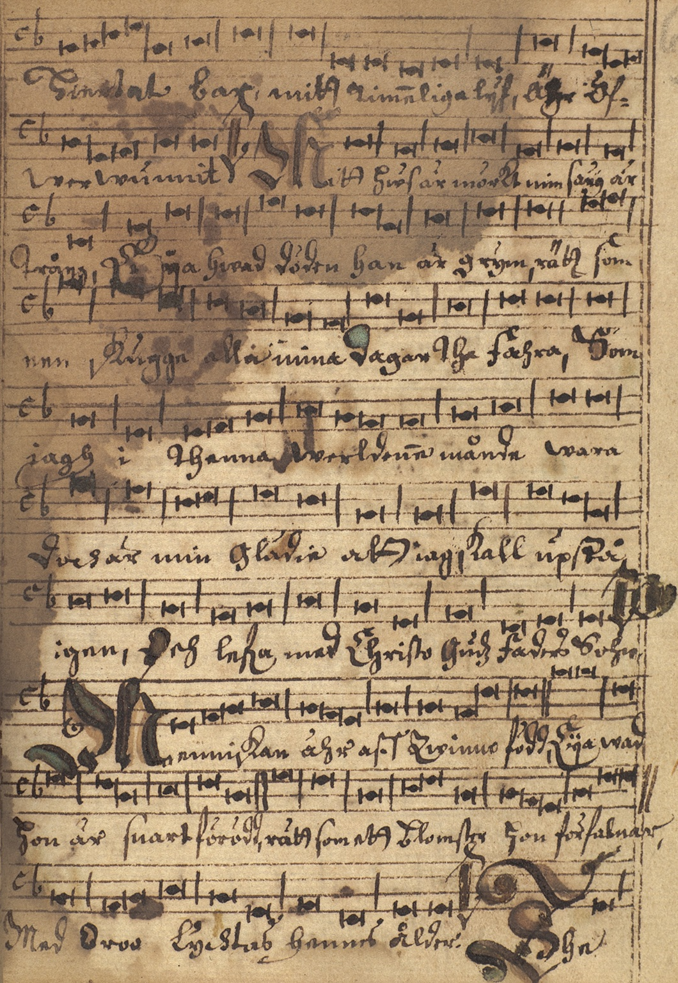
Tindelat tar, mitt timmeliga lijff, efftr H=
werldenes mitt
Mitt Hiert är mörkt min sång är
tröögh; Thy ja hwad dödhen han är grym, rätt som
inn skugga alla mina dagar the fahra, Som
jagh i thenna werldenne månde wara
Thet är min glädie att jagh skall upstå
igenn, Och lefwa medh Christo Gudz Fadrs Sohn.
Menniskian ähr aff Qwinno född, Thy war
hon är snart förödd, rätt som ett blomster hon förfalnar,
Medh oroo lefwes hanns ålder. Thy

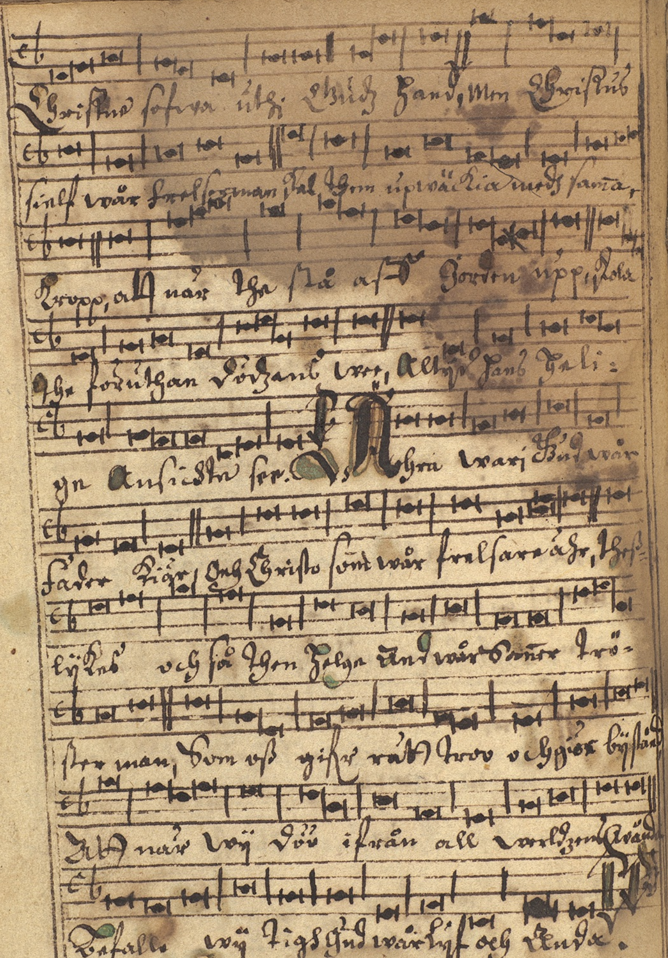
Christus sitter uthi Gudhz hand, Men Christus
sielff wår frelsereman skal them upwäckia medh samma
kropp, att när the stå aff jorden uppstola
the föruthan dödhens war, Alltså hans heli-
gh ansichte see. Nu ähra wari Gudh wår
fader kiär, Och Christo sonn wår frälsare ähr, thess-
lijkes och så then helga Andh wår bäste trö-
ster man, Som oss gifwer rätt trov och gjör bystånd
Att när wij döö ifrån all werldzens ärånd
befalle wij tigh Gudh wår lijff och Ande.

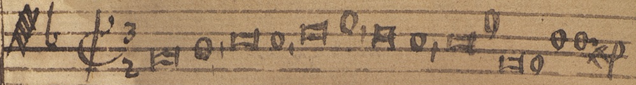

Alleluja. Alleluja

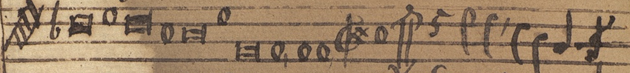

Alleluja

1. Fröjder eder, i Christne
2. [illegible]
3. Jesu hwi kallar jag
4. Jesu gif migh dig, för =
5. Hör migh Herre Jesu

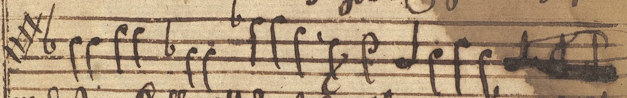

Med stoor skall, att J. oss så Nådig war, seyen oss befrijdat
Mz stoor smertza, liggier tolig dig till gagn, frälsar tigh her,
Ni brwijsa, tag mig till din egen an, att iag dig wäll
tiens förmåhs, att iag blifwe ödmiuk dig, og di samaledz
Altyd stede, dig till wåning wäll beredt, dig till lof

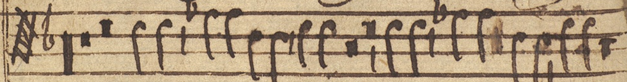

Wi skåle hela Christna skara,

saligheet. Amen lätt oss thetta hända, Herre J.

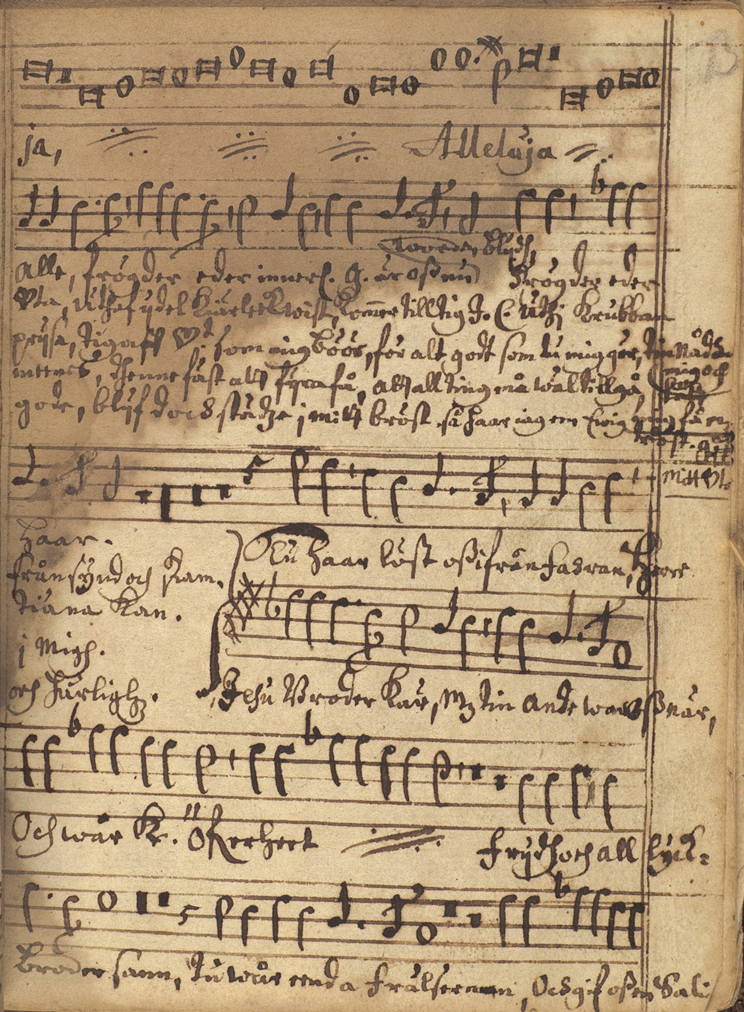

ja, Alleluja
Allt, frögder eder innerst
som migh böör, för allt godt som hu migh gör
Nu haar löst oss ifrån fadran
Jesu Broder kär
Och wår
brodr sam, du wår enda frälseman, Och gif oss

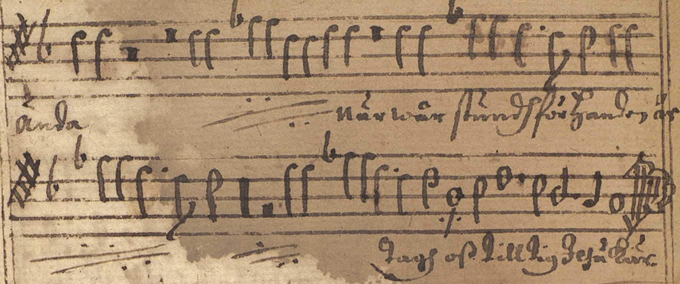
anda
När wår stund förhanden är
Tagh oss till tigh Jesu kär

De Fragilitate Vitæ Humanæ.

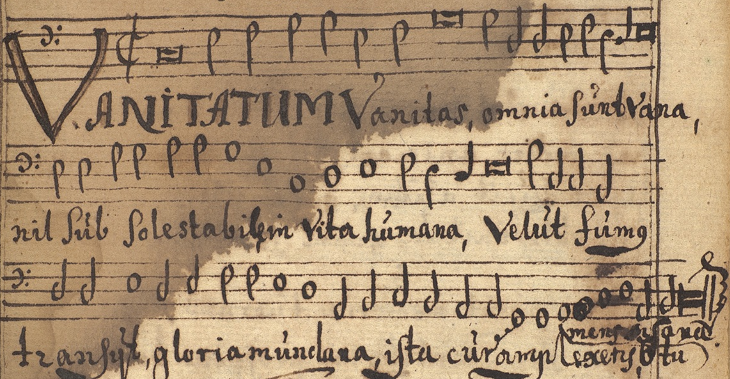

2.

Si cæcus es tu oculus, tibi calligavit,
et apertis oculis, cæcitas prostravit,
Vel tuam dementiam, furor induravit,
ista non consideras, neq; cor expavit.

3.

Dic miser humuncule, qdnam cogitasti
cujus erunt omnia, hæc quæ congregasti,
ad caput reponitur, tibi quod amasti, nequaquam sed possides, id quod ignorasti.

4.

Animam Diaboli, rapiunt ad poenas, amici pecunias, dividunt amœnas, Vermes carnem devorant, simul atq; venas, res tua devolvitur, ad manus alienas.

5.

Uxori et liberis, res tuas liquisti, pro his miser animam tuam ~~tuam~~ posuisti, Uxor ducit alium, quem tu non novisti, tui obliviscitur, quam sic dilexisti.

6.

Sic perit memoria, tuorum filiorum ipsis succedentibus, in prosperis bonorum, gaudent cum gaudentibus, ut mos est, eorum Et tui memoria, cum sonitu verborum.

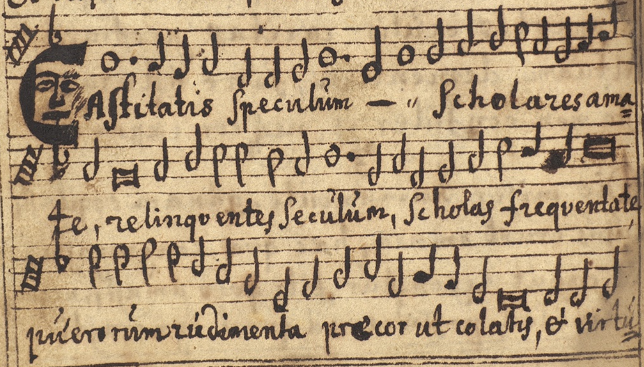

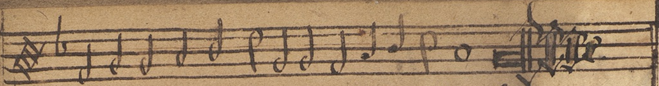

tum incrementa, sume diligatis.

2

Boëtÿ studia, jubent amovere, Veneris
incendia, nec in bis gaudere, assumatur pro
Exemplo, Lucretia natq. corrigat. sic exem=
plo, Juveniti status.

3.

Commessationibq, sed heu jam affrescunt,
suis lectionibq, omnino marcescunt, sicut
causa et causati, sic contingunt sedes,
sic sunt Bacchq fœderati, atq Ganimedes.

4.

Intricatis vestium, gaudent ornamentis,
et suorum criminum, torvis polimentis,
Gulam suavo decorare, fuco concupiscunt,
Magistratum honorare, pauci jam adiscunt.

5.

Tabulatis calceis, incedunt elati, et in
semicirculis, gyrant ut inflati, nolunt
scholis interesse, tryphis inhiantes, sed
festinat bis abesse, vanis ambulantes.

HS / S118 -

6.

Vitia dementiæ, Scholares fugate, nectare Scientiæ, vos inebriate, toto nisu custodite, morum honestatis. ~~morum honestatis~~, et æternæ vobis vitæ, dentur dignitates.

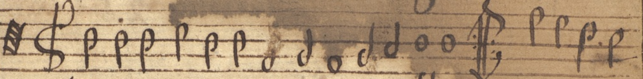

Tempus adest floridum, surgunt namque
Vernales in omnibus, imitantur mores } Hoc quod frigus

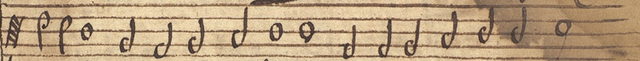

lacerat, reparant colores, cernimus hoc fieri,

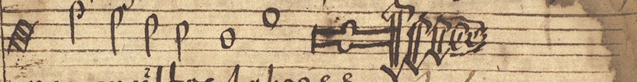

per multos labores. labores:

2.
Sunt prata plena floribus, jucunda aspectu, ubi iuvat cernere, herbas cum delectu, gramina et plantæ, hyeme quiescunt, Vernali in tempore, virent et accrescunt.

3.
Hæc nobis pulchrè monstrant, Deum creatorem, quem quoque nos credimus, omnium

Factorem, O tempus ergo hillare, quo laetari libet, renovato nam mundo, nos novari decet.

4.

Terra ornatur floribus, et multo decore, nos honestis moribus, et vero amore, gaudeamus igitur, tempore jucundo, laudemusque Dominum, pectoris et fundo.

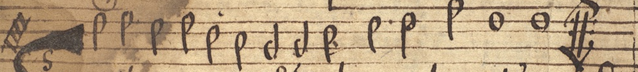

Scribere proposui, de contemptu mundano,
Jam est hora surgere, de somno mortis vano

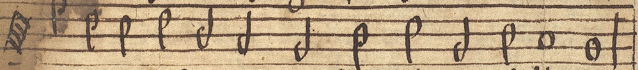

Zizaniam spernere, sumpto virtutum grana,

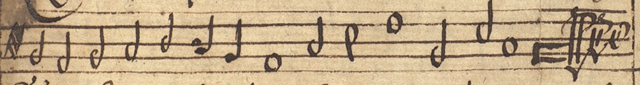

Surge, surge vigila, semper esto paratus.

2.

Ubi sunt qui ante nos in hoc mundo fuere, venias ad tumulum, si vis eos videre; Cineres et vermes sunt, postquam computruere. Surge surge vigila semper. etc.

3.
In hoc mundo nascitur, vir omnis cum
mœrore, atq vita ducitur, humana cum
labore, post extremum clauditur, cum
funeris dolore; Surge, Surge Vigila: etc.
4.
Vita brevis breviter, in brevi finietur,
venit mors velociter et neminem veretur,
omnia mors surripit, et nulli miseretur,
Surge, Surge Vigila. etc. 5.
O si scires gloriam in mundo beatorum,
nunq dares animam, ad vana mundano-
rum, sed servires jugiter, rectori angelorum
Surge, Surge vigila. etc. 6.
O Quam felices hi sunt, qui cum Christo
regnabunt, facie ad faciem, dum ipsum
inspectabunt, Sanctus, Sanctus Zebaoth
Dño proclamatum, Surge, Surge vigila. etc.
7
O quam dolor flebilis à Christo separari,
et nunq in numeris, justorum nominari, sed
semper in tenebris, inferni cruciari. Sur-
ge, Surge vigila, semper esto paratus.

HS / S118 - #81

8.

O si pœnam minimam, sentires damnatorum, bene vim hic sufferes, cunctorum tormentorum, ut sic posses fugere, dolores captivorum, Surge Surge Vigila. etc.

9.

Ibi nullam requiem acquirunt existentes, nec lassantur Dæmones, animas punientes, quorum voces clamitant, Væ Væ æternaliter; Surge, Surge Vigila, semper esto paratus.

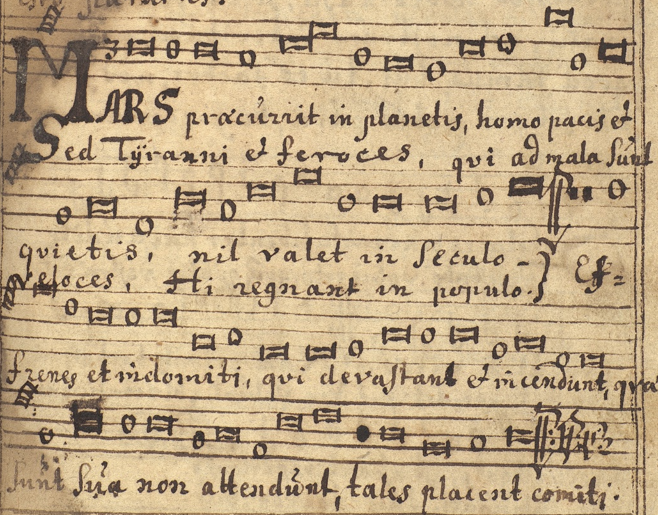

2.

Dúcúnt Vaccas, equos, boves, capros hircos
porcos, oves, et si qua similia, dúcúnt lanam
atq linúm, de rapinis implent sinúm, nú-
dat matrem filia: En judex ante jannuã,
Clamat redde quod túlisti, vel peribis casú
tristi, mortem perturpissimam.

3.

IESU Christe fili patris, confer nobis iã
renatis, túúm sanctúm spiritúm, quid
prodesset nobis nasci, si tú velles Rex
irasci, ad nostrúm interitúm, memento
quod súmus túi, tú es factor, nos factúra
tibi sit pro nobis cúra, te precamúr cernúi.

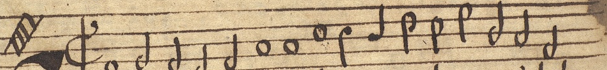

Scholares convenite, libenter hæc aúdite,
Tractabo vobis rite, quũ qualis vestræ vita,

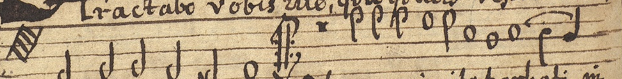

procúl â vitio. } Nam primitg barbati in
constet conditio. } Vix volúnt ablactati, jam

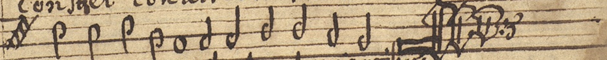

facie rúgati, stabant rigoribus
esse súbiúgati, súis doctoribus.

HS / S118 - #83

2.

En quondam timuistis, magistros dum
sedistis, vos in pulveribus, tunc certe pro=
ficistis, cum subditi fuistis, Scholæ ver=
beribus: Omne caput langvescit, dum
Pastor oves nescit, et errans erit grex,
Latinum iam recessit, barbaries accrescit
Scholarum perit lex. 3.

Scholaribus revera, pecunia in pera
quinterna manibus, et Capitis in sphæra
mitra fulget syncera, modis in omnibus:
Vix sciunt G. ut Are, nec Musam
declinare, nec curant studium, sed
discunt Corizare, incipiunt amare,
mundi tripudium.

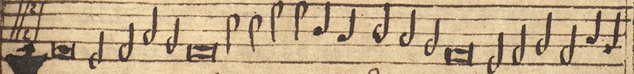

In hoc vitæ stadio, diversa condi=
Con cludit in tumultu, mors multorum ex cu=
Bel la movent plurima, mundi et Dæmo=
Sur sum mentem eriga, tua facie

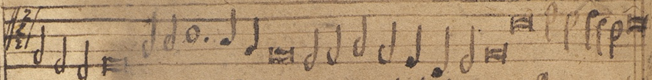

tio. ℣. carnis est húmana, A git
mulo. ℣. populi frequenter, Oc - cultat
nia. ℣. carmen infestantes, Vul - nus
corriga. ℣. in hac vita dura, la - bili

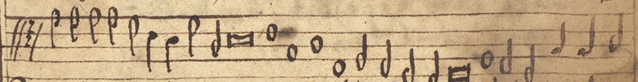

~~Agit~~ hic in vitijs, illem divitijs, et hi eget
in pulvere, divitem cum paupere, tunc indiffe
sucket anima, ex ejusdem saucia, Clamat horge
ac flabili, ~~Debilis ac hue prodes~~ flabili es, Vita trans

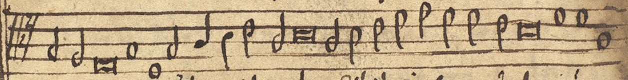

pane, mors ut ponit metas, subit oīs sexq et ætas, cum mors
renter, factis et verbis, hōo simplex et supbus, nā si
stantes, pace frui plena, cupiens de sorde refrena, carmen
tura, sentit adhuc ptoles, qd comisere parentes, hinc tu

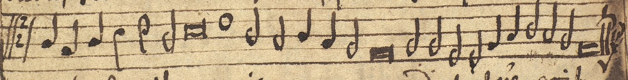

quemq ferit, quis ... modo tutus erit.
credideris, tu vito pulvis eris.
morti feris. ne pariat vitijs
a facta rege nec mala corde tege.

HS / S118 - #85

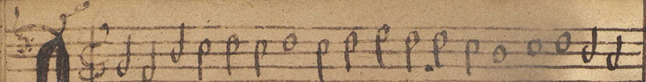

Angelus emittitur, ave dulce promitt, semen Dei

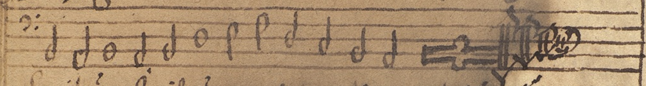

seritur, Igitur porta cœli panditur.

2. Vim natura patitur, filius concipitur, Virgo non corrumpitur, Igitz porta cœli etc

3. Grex in nocte pascitur, Coeli lumen funditur, Laus in altis canitur. Igitz porta cœli etc

4. Gaudium prædicitur, pax quoq promittitur, bonis tamen traditur, Igitur porta. etc

5. Novum sydus oritur, mortis umbra tollitur, Mundi salus gignitur, Igitz porta. etc

6. Diligendus proditur, nil culpando moritur, non Vincendus capitur, Igitur porta. etc

7. Cruci vita figitur, infernus destruitur, captivitas tollitur, Igitur porta cœli panditur.

8. Adam nexu solvitur, mors orca depromitz, Caput hostis teritur. Igitur porta. etc

9.

Argúmentis igitúr, in his Christus sistitúr, morti sic excluditúr, igitúr porta cæli panditúr.

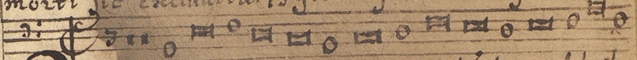

O mentes perfidas et lingvas duplices, et testes

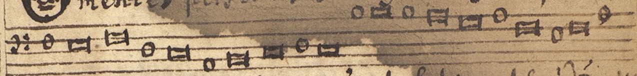

subdolos et falsos judices, aúrate fabricant fraudũ artifi-

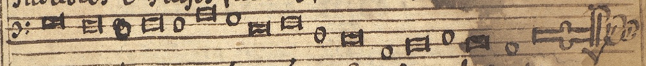

ces, in dorso paúperum, ferrúm et scilices.

2.

Impúne frangitúr fides in públic0, vix potest credere, privignus vitrico, vix pater filio, vix æger medico, ipsi qui conqueror, in sede claúdico.

3.

Ubiq timeo dentem vipereúm, venenúm seminant, vendentes oleúm, q tecúm loqvitúr, trahit ad laqveúm, út tibi temperet, doloris balneúm.

4.

Núllús nocentior hoste domestico, In magno decipit, sicút in modico, de non ambiguis aperte júdico, de fratris laqveo, vix pedem explico.

5.

Si bonúm feceris, occúlte lacerat, si malúm aliquid, fingens exaggerat, si verúm approbo, in múltis pejerat, Ut possit hostibq, amicos vúlnerat.

HS / S118 - #87

6.

Minatur filio mortis in radio, in visu regulus, in cauda scorpio; In dente coluber princeps in gladio, ficta simplicitas, in falso labio.

7.

Clamore super hos, infero terminum, per ægritudines, per ictus fulminum, Romana curia fovet perjuria, pro numi gratia, salvat mendacia.

Angelus Emittitur på Swänska.

1.

Gudh utsände Engell sin, glatt budskap i werlden in, förde han från skapare sin, Wäl thet går, himmels porten öpen står.

2.

Utan naturligit skick, Maria gudz Son undfick, Blef än tå een Jungfru slijk, Wäl thet går, himmels porten öpen står.

3.

Herdarna hoos Israels hiord, Sågo himmels liuss fast stoort, lof i jorden siunges fort, Wäl thet går. etc.

4.

Glädie förnimmadts tå, fryds bebådades oss så, the fromma skola thet få, wäl thz etc.

5
Then nÿÿ stiernan uppgick wäl, dödzens mörcker hon borttogh, Salig blef tå wärlden nog, wäl that går, himmelz porten öpen står.

Hon kiärlek tå fick han wore, O höghelige Gudz födan leredt, Then mächtige vunne ther, wäl etc.

7
Lijfwet blef på korsset fördt, helfwetet til dräpit Och mördt, fängelset och nederstört, wäl th. etc.

8
Adam blef förlossning skenckt, döden i helfwetet sänckt, fiendens hufwud förkränckt, wäl that går, himmelz porten öpen står.

9
Christus hafwer thet beställt, fadren haf thet befalt, Ingen tog ifrån then hielt, etc.

10
Thy siungom en fägre sång, frälste äre wij från twångh, Till lijfwet hafwer wij gångh, wäll that går, himmelz porten öpen står.

11
Lof ware Christi Gudz fader kiär, Och sonen frälsaren är, Then nåd oss betwijste här, wäl that går, himmelz porten öpen står.

Tempus adest floridum: etc:

Then lustige tijdh nu är, blomstren
the utspringa; Och nu är glädie när oss
här, wintren kan oß twinga; Hwad som
af kiöldh war förtryckt, är nu alt weder=
qwickt, Thy sommartij begynnda, och wälsmakande(?)
[illegible] flyckt.

2.

Jorden är medh blomster opfylldh, lustige
till att see, Och bär frucht på all sin widd,
fast mång slöns äro the, Men om wintern
them kalle, frysa öder alla, Om sommaren,
nytt lijf och krafft them tillfalla.

3.

Ther af sool wij förstånn Skaparen att
känna, alt wäg(?) medh hans hands
Och macht, utan ända, O tu rätt lustelige
tijdh, all ting äro nu blijdh, Jorden för=
nöijas, thes blyster förnöijas oss wij.

4.

Hwad Sommaren så prydt, thy sool wij höra
Itt nytt lijff så betydt, prydt medh alskiöns
ädra, Then som är så hugnelig, blifwer kring=
nerlig, thy låt oss lofwa Gudh, altijdh så
innerligh.

Mars præcurrit in planetis. et.

1. Een fadrligh tydh nu kommen ähr,
hwar brukar effter sitt begiär, uthi werld=
liga wällust: De fromme och gudfrucktige
äre nu fast ålendige, och förachtat aldra=
mäst: De stolte och högfärdige, Som får
giöra hwadh the willia, dygd och list: the
åts, tillia, uthi ähra hållas the.

2

Theh som swijka och bedraga, Medh wåld
och falskhet all taga, the hafwa nu öf=
werhandh, Och förtrygtia så then arma,
Och platt inthet sigh förbarma, så går
thet uthi all landh: The tänckia inthet
ther uppå, De skole räkenskap giöra,
hårdelig straff-lås ther före, ewiga pij=
no att fåå.

3

Jesu Christe ewig Gudz Son, som sådr
uthi himmels Thron, wärdigas oß
tröst sända, Och straffa thenna arga werld=
then, i syndh hafwer sigh förhärdt, Och dielh=

Tina ålenda: Wij bidie tigh hiärteligh,
Att tu doch wille komma snart, ty nöden
twingar nu så hardt, Gif glädie Ewinner=
ligh.

Vanitatum Vanitas et.

1.

Alla tings på Jorden ähr, möda [illegible] och
twinga, är doch under Solenn, förgängeligit
och ringa; [illegible] wårt lefwerne
kan thet snart förswinna, werlden som du
hafwer kär, giör så många blinda.

2.

Ögon, Hiärta, Hugh och sin, äro obehändigh,
i thet goda werck och blindh, till thet wränga
länder, ingen drager i Hiertat in, denna werldz
ålende, Hiulet löper snart omkringh, döden
är allas ände.

3.

D arme Man med myckin nödh, sägh migh
af dina tanckar, hwadh will tu med gullet rödh,
som tu samman samckar; Menar tu thet hielper i
nödh, itt förlorat ancker, Nogh när tu skall
hädan döö, att annat tyckia wanckar.

HS / S118 -

4.

Kroppen ifrån tijne Siäl, thet till Jorden länder, All thet Godz tu sammandrogh, byta tijna Fränder, Matklar äta Köttet opp, benen, bern och länder, All thet Godz tu sammandrogh, kommer i annars händer.

5.

Hustrun medh sin kära Man, först medh Sorgen märckte, efter sinom gråt och harm, intill Glädien länder, Hustrun tager een annan man, then hon alldrigh tänckte, All thet goda wälar han, som tu samman sänckte.

6.

Barnen som tigh bädre kär, taga Gullet röda, Ast them äfftu snart förglömdt, borte medh the döda, Glädh medh them som glader är, uthan sorgh och möda, Ast tilt Godz och Penningar, hafwa the sin föda

7.

Will tu rådligh wara klook, och thet göda lära, så hafwer tu alltijdh nogh, när tu kan tigh nära, Spar therföre ingen deel, uthan heder och ähra, Christi Ordh och Salomons book, wändt tigh thetta lära. Odios.

HS / S118 -

HS / S118 -

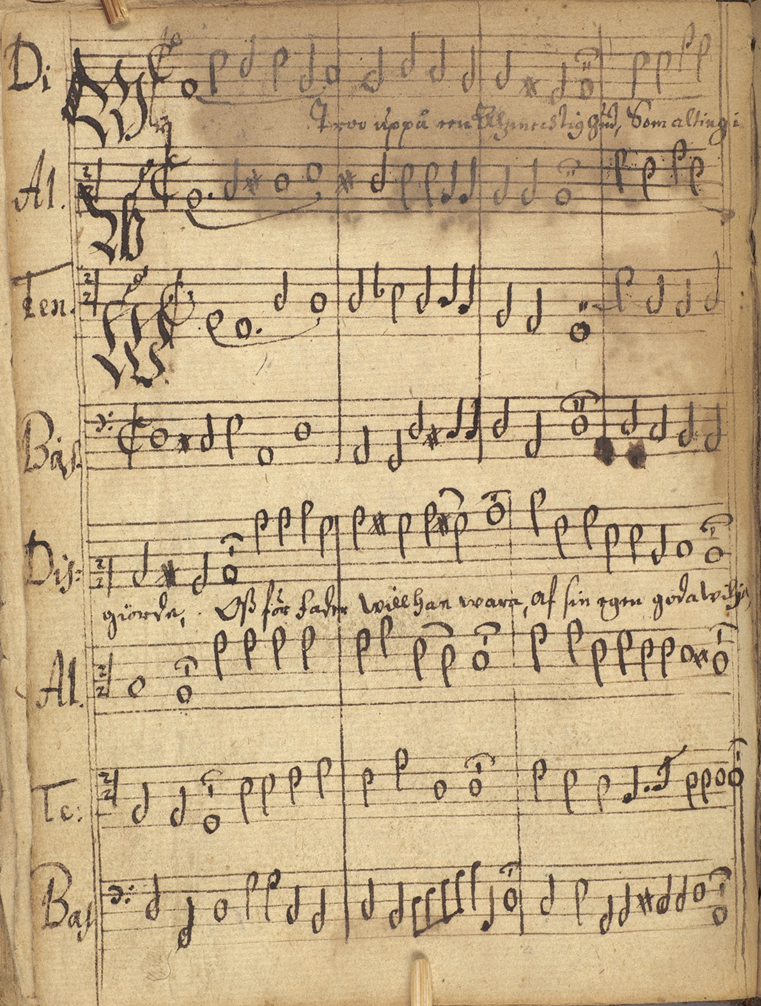
Di
Tror uppå en Allmechtig gud, Som alting i
Al.
Ten.
Bas.
Dis.
giorda, Oss för Fader will han wara, Af sin egen godhetz
Al.
Te.
Bas.

HS / S118 -

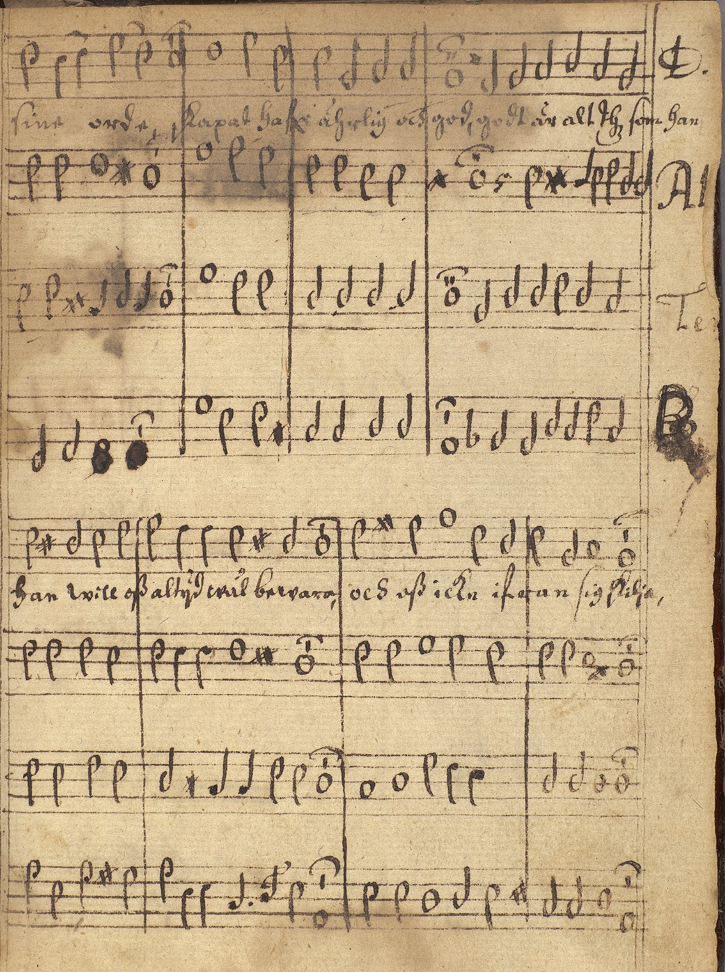
C.
sine ord, skapat hafr ährligh och god, godt är all thz som han
Al
Te
B
han wille oss altijd will bewara, och oss icke ifran sig skilja,

HS / S118 -

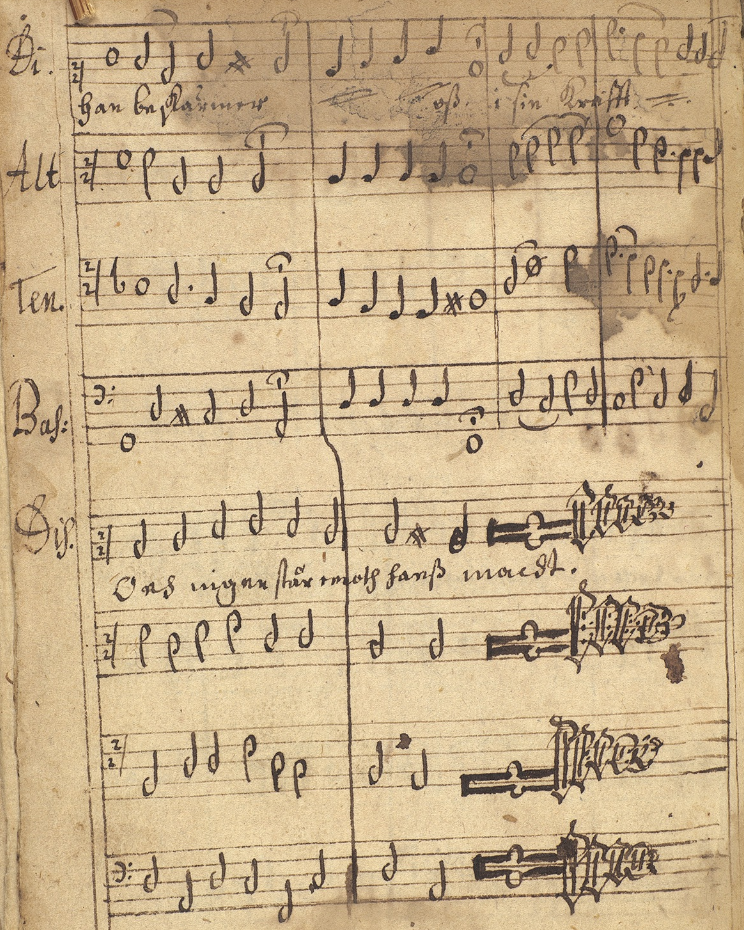
Di.
Han beskärmer
oss i sin krafft
Alt
Ten.
Baß:
Dis.
Oss ingen står moth hanß macht.

Li

…rtius een brudh så plöön.
Labor, een brudgumme nyttat wöön:
Han frijar till Henne, hon sagar Höö ja,
The föda een Dotter som heter gloria.

Rustici derivatio,

Raptor in messe,
Ursus in bello,
Sus in Convivio,
Idiota in Ecclesia,
Canis in Olla, Hunder i Maatlagh,
Ubiq; Fallax,
Semper Servus.

P. Grevillius

HS / S118 -

HS / S118 -

HS / 5118 -

HS / S118 -

HS / S118 -